

Українське Православне Слово Ukrainian Orthodox Word

Офіційне видання Української Православної Церкви в США
The Official Publication of the Ukrainian Orthodox Church of the USA

Рік LIX Чис. VII-VIII, липень-серпень, 2009

Vol. LIX Issue VII-VIII, July-August, 2009

www.uocofusa.org

Ukrainian Orthodox Word
Українське Православне Слово

His Beatitude Constantine, *Metropolitan*
His Eminence Archbishop Antony,
Consistory President
His Grace Bishop Daniel

Founded in Ukrainian
as "Українське Православне Слово" in 1950

Founded in English
as "Ukrainian Orthodox Word" in 1952

Editor in Chief
His Grace Bishop DANIEL
Assistant Editor
Dobrodijka Barbara Kristof

Editorial Office:
UOW
PO Box 495
South Bound Brook, NJ 08880
Tel.: (732) 356-0090 #16
Fax: (732) 356-5556
E-mail: FatherVZ@aol.com

The Ukrainian Orthodox Word is published
ten times annually on a monthly basis
(except for the May/June and July/August issues)
by the Office of Public Relations
of the Ukrainian Orthodox Church of the USA.

Subscription price:
\$30.00 per year; \$35.00 foreign countries;
\$2.50 per single issue; \$3.00 per back copy.
Subscriptions are renewable each January.
Midyear subscriptions are prorated.

*All articles submitted for publication,
typed no longer than two pages double spaced,
should be mailed to the UOW on a floppy disk or
e-mailed as an attachment to the Editor-in-Chief.
Photos become the property of the UOW and are
not returned. Comments, opinions and articles are
welcome but must include the author's full name
and address. Articles are published at the discretion
of the Editorial Staff, which reserves the right to
edit, and may not necessarily reflect the views of the
Editorial Board and/or the UOC of USA.
The deadline for each issue is the 1st of the month
prior to the publication date.*

POSTMASTER please send address changes to:
Ukrainian Orthodox Word
PO Box 495
South Bound Brook, NJ 08880

**"We must learn to say no to
ourselves and yes to God!"**

Someone recently wrote that presently we are living in an age in which we can have almost anything we want in an incredibly short amount of time, and we can acquire global knowledge immediately. While this presents us with many opportunities and apparent blessings, there is a price to pay. We often expect our spiritual life to be equally as easily attained. Relationships with our families and others can also be harmed by the speed at which we live. The instant availability of so many things can even make sin much easier to commit.

Consider for instance the foods available to us. We can buy almost any food, whether or not it is in season. Most of us have no concept about how long it took to produce a particular food, or the work that went into growing it. We can microwave food in a matter of minutes. Faster yet, we can go through the McDonald's or Burger King's drive-through, buy and eat a meal without getting out of the car. Sweets and treats that just a generation ago were reserved for special occasions or feast days can be found in great quantity and selection. I remember the time and preparation my grandmother put into gathering the ingredients – not so readily available then – and lovingly preparing special treats for feast days. These foods were made for celebrations, they were not an every day food item.

As another example, we can now receive global news immediately via the TV or internet. We are constantly bombarded with news happening nearby as well as events around the world. We can be given both good and bad news within a few seconds, which does not allow us time to appropriately respond either mentally, emotionally, or spiritually. This can leave us in a state of anxiety due to situations out of our control, no longer able to respond to either the amount of material or its content. A further challenge today is the increasing weight given to blogs, Facebook, etc. which, since they are often just someone's opinion, contribute to our confusion. We are losing our ability to be social, to see and feel the emotions of others. All of these become backstage motions, since we chose to communicate over the Internet and rarely in person... What is reality?

Likewise, in the spiritual realm where so much spiritual reading and information is now available, the concept of instant spirituality is also a problem. It is easy to read quickly through spiritual material, much as one would read a novel, without giving much thought to it or seeking spiritual guidance as to how to apply it to our own lives. How many people own numerous spiritual books, without ever reading them, let alone practicing the teaching in them? Or we may be busy "learning about God," or "doing for God" through many parish activities without actually taking the time to know Him. However, prayer, meditation, getting to know God – they take much patience, time, and effort. The Fathers of the Church tell stories of monks praying sometimes many years without any obvious achievement. Most of us have trouble just making it to church on time and being attentive to the service.

The speed of our society affects our family, our culture, and our spiritual lives deeply. We lose the ability to respond to each other
(Conclusion on p. 5)

(On the cover - Protection of the Mother of God Ukrainian Orthodox Church in Rochester, NY.

На обкладинці - церква Покрова Пресвятої Богородиці у Рочестер, НЙ)

Tradition: Church Consecration Part II by V. Rev. Dennis Kristof

In examining the actions and symbolism involved in the consecration of an Orthodox temple, we covered the vigil and preparation of the Holy Table inside the sanctuary. After the holy table has been dried a second time, the white primary covering is blessed with holy water on both sides and the priests dress the Holy Table with it. It is tied into place with a cord which encircles the Holy Table. The Holy Table must be bound with the cord in such a manner that a cross is formed on each side. This cord symbolizes the cord with which our Lord was bound when He was led off to the High Priest Caiaphas. Following this the outer cover is brought to the bishop who again sprinkles both sides with holy water, and the priests cover the Holy Table with it. Then the Ikon, Antimension, Holy Gospel Book, Precious Cross and other items which sit on the Holy Table are brought and put into their usual positions. One of the concelebrants vests the prothesis (side altar). After this the bishop and the clergy remove their white aprons and the bishop incenses the Holy Table, the Table of Oblation and all of the sanctuary. A deacon (or priest) leads him with a candle. As he incenses, the bishop is followed by two priests: One sprinkles the walls with holy water, and the second, holding the container for the Holy Myron, anoints the walls with a long stick or wand. This is first done in the sanctuary above the high place, then above the western doors of the temple, the southern, and finally the northern wall.

Until this time no candles have been lit in the sanctuary. At the conclusion of the prayer in which the bishop invokes the sanctification of the sanctuary, a candlestick is brought to the bishop, and a new, unlit taper. The bishop lights it with his own hands and places it on the High Place behind the Holy Table.

He then approaches the Holy

Relics which are still resting on an analogion in front of the Icon of the Savior from the previous evening. The bishop incenses the Holy Relics three times three, as the choir chants the Troparion and Kontakion of All Saints. This reminds us that the Orthodox veneration of the saints began with the Church's honoring the memory and relics of the early martyrs who sacrificed their lives testifying for the Faith. The bishop incenses the diskos with the holy relics, or the specially made reliquary, and sets it on his head and begins processing around the temple. The procession has the following order: Processional cross, banners, singers, patronal icon of the parish, clergy, the episcopal entourage carrying the bishop's liturgical items, the deacons with incensers, the bishop with the relics, with ripidia on each side followed by the faithful. One of the priests sprinkles the outside temple walls with holy water during the procession. The bells are rung continually during the procession and the people chant the designated troparia.

When everyone arrives at the main (western) temple doors, the bishop sets the holy relics on a table prepared in front of the doors and venerates them three times. Then he takes the relics, and blesses the doors of the church with the Sign of a Cross and proclaims a dialogue from the verses of Psalm 23: Lift up your gates, you princes, and be lifted up, eternal gates; and the King of Glory shall enter in. The Lord of hosts, He is the King of Glory. This is interspersed with other prayers before it is repeated once again and everyone enters the temple.

Going into the sanctuary through the Holy Doors, the bishop sets the Holy Relics on the holy table. The Gospel Book and Cross, are also put on the Holy Table, and the clergy venerate the holy relics. The relics are then incensed and the relics are anointed with Holy Chrism. They are

then placed in a container, wax-mastic is poured over them to seal them in, and they are placed in the central column of the holy table. The bishop then faces the congregation and says a final prayer of consecration while kneeling. This is immediately followed by the celebration of the Divine Liturgy.

In reading about the consecration you may have noticed that temples (churches) are fashioned after the image of our bodies which are made in the image and likeness of God. The ritual performed at the Consecration of a Church is analogous to the Christening ritual by which every believer is made a member of the Body of Christ, the Church. The washing with the warm water, rose-water and wine symbolizes an Orthodox believer's anointing with the oil of catechumens and immersion in sanctified water. The white undercovering of the altar parallels the white baptismal garment, the Holy Table is sanctified with Holy Chrism just as believers are sealed with the Gift of the Holy Spirit. The lighting of the sanctuary light reminds us of the candle we are given to symbolize our enlightenment at Holy Baptism. The procession around the temple is a symbol of eternity and the dying of the building from secular rebirth as a sacred temple. As all the Mysteries (sacraments) are sealed by the reception of Holy Communion, the consecration of the temple is consummated by the celebration of the Divine Liturgy and partaking of the Holy Mysteries. Following the consecration, the Divine Liturgy is customarily served on the new Holy Table for seven consecutive days, just as the newly christened believers in the early Church would spend the whole of Bright Week in the temple receiving the Holy Mysteries, for buildings are sanctified into holy temples, not for the sake of the building, but for the sanctification of the faithful and the establishment of God's Kingdom on earth.

Як правильно осіняти себе хресним знаменням: його значення та важливість в нашому духовному житті.

Для православних християн, хрест є символом нашої віри, він репрезентує хто ми є і в що ми віруємо. Через хрест, Христос переміг гріх і смерть, і спасіння для людства стало можливим. Перший доказ про образ хреста можна знайти під час Мойсея в книзі Вихід, І сказав Мойсей до Ісуса: *"Вибери нам людей, і вийди воюй з Амаликом. Узавтра я стану на верхів'ї гори, а Божа палиця буде в моїй руці". І зробив Ісус, як сказав йому Мойсей, щоб воювати з Амаликом. А Мойсей, Аарон та Хур вийшли на верхів'я гори. І сталося, коли Мойсей підіймав свої руки, то перемігав Ізраїль, а коли руки його опускались, то перемігав Амалик. А руки Мойсеєві стали тяжкі. І взяли вони каменя, і поклали під ним. І сів він на ньому, а Аарон та Хур підтримували руки йому, один із цього боку, а один із того. І були його руки сталі аж до заходу сонця"* (Вихід 17:9-12). Навіть перед розп'яттям Христа, у Святому Євангелію, Христос уже говорить про хрест і Його розп'яття: *"І хто не візьме свого хреста, і не піде за Мною слідом, той Мене недостойний"* (Матвія 10:38). *"Ви знаєте, що через два дні буде Пасха, — і Людський Син буде виданий на розп'яття"* (Матвія 26:2). Розп'яття Ісуса Христа на хресті не є тільки символом нашої віри, але також є виразом нашої православної віри. Ми, православні християни, виражаємо нашу віру через молитву, піст, в літургійних богослужіннях, але одним з найбільших виразів нашої віри є коли ми осінаємо себе хресним знаменням. Отець Станлії Гаркас пише: *"Найважливішим з них у нас, православних, є коли ми знаменуємось, себто робимо на собі знак хреста. Ця дія — одна з найглибших, яку православний християн може довершити, бо вона означає, що ми позначаємо себе, утотожнюємо себе, як християни"*.

Осіняти себе хресним знаменням є подарунком від Бога, що є даний нам для допомоги в нашому житті, наприклад: коли ми відчуваємось спокушені, коли ми дякуємо Богу, а найважливіше, коли ми спілкуємось з Богом, цебто коли ми молимося. У більшості випадках, ми осінаємо себе хресним знаменням підчас духовної боротьби проти спокуси і гріха. В таких моментах осіняти себе хресним знаменням стає найбільшою зброєю проти диявола. Апостол Павло пише: *"Зодягніться в повну Божу зброю, щоб могли ви стати проти хитрощів диявольських. Бо ми не маємо боротьби*

проти Крови та Тіла, але проти початків, проти влади, проти світоправителів темряви, проти піднебесних духів злоби. Через це візьміть повну Божу зброю, щоб могли ви дати опір дня злого і все виконавши, витримати" (Ефесян 6:11-13). Отже, можна сказати, що осіняти себе хресним знаменням є частиною нашої *"Божої зброї"*, яка допомагає нам у нашій духовній боротьбі проти невидимих *"піднебесних духів"*.

Разом з молитвою хресне знамення приносить велику біль і муки злим духам, через те, що хрест символізує перемогу Ісуса Христа над гріхом і смертю. Приклад цьому є молитва перед Чесним хрестом проти злого духа в якій говориться: *"так хай згинуть злії від тих, хто любить Бога і осіняє себе знаком хреста, і в радості проказує, радується, найдорожчий і животворчий хресте Господній! Ти проганяєш злих силою на тобі розп'ятого Господа нашого Ісуса Христа..."*. Правильно осінивши себе знаком хреста приносить велику біль і муки дияволу.

У Києві колись жив один монах, який дуже любив Бога і Його Святу Православну Церкву. Однієї ночі йому приснився сон. Стоячи у своїй келії йому несподівано з'явилися чотири нечисті духи. Підійшовши до нього, головний з чотирьох почав ганьбити і насміхатися з монаха, бо він не міг терпіти його любов до Бога. Тоді три інші злі духи почали робити те саме до бідного монаха. Бачучи це страшне видіння перед ним, він тремтів від переляку, і тоді почав осіняти себе хресним знаменням. Але через його страх він робив це неправильно. Побачивши це злі духи почали голосно сміятися з монаха. Йому здавалось, що вони не тільки сміялись з нього, але зі всього того, що він репрезентував. Бачучи це страхіття перед ним він зрозумів, що він неправильно знаменував себе знаком хреста. Тоді він засумував, бо він відчув, що він розчарував Бога. Подумавши це він відразу почав знову осіняти себе хресним знаменням, але цього разу він робив це правильно, поволі і уважно та голосно промовляючи: *"В ім'я Отця і Сина, і Святого Духа. Амінь"*. Побачивши це злі духи почали кричати від болю, страждань та мук, що здавалось ніби хтось різав їх невидимим мечем. Монах побачивши яку біль це знаменування приносило їм він продовжував осіняти себе хресним знаменням до тих пір, доки злі духи не могли вже витерпіти ці муки і втікли від монаха.

Історія про цього монаха є прикладом для всіх нас сьогодні, бо вона нагадує нам яким цінним для нас є хресне знамення і як уважно ми повинні його робити, Отож, ми повинні запитати себе ці наступні питання; чи ми правильно осінаємо себе хресним знаменням коли приходимо до церкви в неділю; коли підходимо до ікони; коли священник благословляє нас Євангелієм чи Чашою; коли підходимо до цілування хреста після відпусту. Осіняти себе хресним знаменням

швидко, чи не дбаючи, або махаючи руками ніби відганяємо мухи є неправильно і це показує нашу непошану до Бога. Свята церква це навіть вважає за гріх, який називається блюзнірством. Можна сказати, що коли ми це робимо швидко і без пошани, то ми ніби насміхаємось з самого розп'яття Ісуса Христа. Отож, щоб не гнівити Бога ми повинні завжди уважно виконувати наступні настанови:

Перш за все ми повинні осіняти себе хресним знаменням стоячи рівно, випрямивши плечі. Беремо праву руку і складаємо разом перші три пальці, які засвідчують нашу віру в Бога Отця, Бога Сина і Бога Святого Духа, як у Єдиносущну і Нероздільну Тройцю. Тоді ми беремо останні два пальці і згинаємо їх до долоні нашої руки. Ці два пальці означають, що Син Божий, після зішестя Свого на землю, будучи Богом, став людиною, тобто означають Його дві природи – Божу і Людську. Потім кладемо руку на чоло – для освячення нашого розуму, тоді на живіт – для освячення наших внутрішніх почуттів, потім кладемо руку на праве і на ліве плече – для освячення наших сил тілесних. Тоді на закінчення ми трошки схилиємо нашу голову. Коли ми опускаємо руку від чола до живота, в саме цей час багато роблять помилку, а саме, замість того, щоб доторкнутись до живота, ми доторкаємся до середини грудей. Це є неправильно, бо роблячи це ми несвідомо творимо хрест догори ногами. Отже, щоб ефективно висловлювати нашу віру, любов та послухність до Ісуса Христа, ми завжди повинні уважно і побожно осіняти себе хресним знаменням.

Хресне знамення, яке ми робимо під час нашого щоденного духовного життя, є великою частиною нашої

(Conclusion from p. 2)

We must learn to say...

or to stop and think about what we say to one another. Our reality is distorted and reprogrammed with an improper response. By being able to satisfy instantly all our earthly and fleshly desires, with entertainment, food, sex, and thrills, we lose all the benefits of ascetical effort. We must learn to say no to ourselves and yes to God. A Christian should be an athlete, in training to die to the self for the love of Christ and neighbor.

How can we stop this speed which infiltrates all the areas of our lives? There is a way. It starts with each of us as individuals saying no. We can stop the insanity one by one, little by little. Like an addict fighting to come off a drug, we must do the same kind of work to come clean from our "speed society." The insanity can be stopped only by reconnecting with God. Here are some practical suggestions to which we can commit ourselves:

Reading of Scriptures: This can include a chapter a day from the Epistles and Gospels, and the Psalms. Attentive reading is sufficient, as the Fathers teach that even if we do not understand all that is written, the devil does and will flee from us.

віри. Ми повинні завжди осіняти себе хресним знаменням перед, під час, і після молитви, коли ми підходимо до святих речей, а саме: ікони або хреста; коли ми проходимо попри храм, заходимо в нього, чи виходимо; коли ми відчуваємо загрозу чи небезпеку; під час спокуси, або коли ми радіємо чи сумуємо. Господь дав нам цю можливість не тільки для того, щоб ми могли висловлювати нашу віру в Нього, але також, щоб це хресне знамення нагадувало всім нам про Його страждання та муки, які Він потерпів за нас. Через Його страждання на хресті, Христос переміг гріх і смерть, і дав нам можливість з'єднатись душевно та фізично назад з Богом.

Ми часто чуємо в службах чи молитвах, що хрест є животворчий. Хрест є символом, який приносить нам надію, спокій та радість в нашому житті. Особливо тепер, в ці важкі часи, коли багато сумніваються чи навіть втрачають їхню віру, хрест повинен нагадувати нам, що в кінці цього життя Христос, і тільки Христос перемаже диявола і всіх Його ворогів, що переслідують Його Святу Православну Церкву.

Ми повинні пам'ятати, що хрест не є тільки символом нашої віри, він є знаком який репрезентує любов Христову для всіх нас, і Його велике бажання щоб ми увірували і любили Його: *"Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Єдинородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне."* (Івана 3:16)

Отож, щоб найкраще показати Богові нашу щирю любов та віру в Нього ми повинні завжди з великою пошаною осіняти себе хресним знаменням, промовляючи: *"В ім'я Отця і Сина, і Святого Духа, амінь"*.

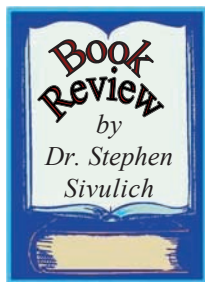
A daily prayer rule: These prayers can come from Orthodox prayer books, or from a rule given to us by a priest or Spiritual Father or Mother. Also, it is beneficial to pray in our own words to our Lord, to the Mother of God, to our guardian angel, and to our patron saint.

Make it a point to attend one of the weekday services in your parish. Participate in the Holy Mysteries of the Church as often as you can. Share in the life of your Church and parish community by being available for spiritual things and events in your life.

Spiritual reading: For example, the lives of the saints are helpful in teaching us how to live as Christians. Their examples help us know how to confront doubts and temptations, and to grow in virtue.

Set time limits for use of the internet and cell phones: This can allow for more time to spend with family, as well as helping us to keep our minds free from vain and evil thoughts.

By following these recommendations, you will become one of the few who are willing to give up the addiction to speed in favor of a God-centered, balanced life.

Ukrainians of Western Pennsylvania- -Images of America

By Stephen P. Haluszczak
(Arcadia Publishing, Portsmouth, NH)

Stephen P. Haluszczak is well known for his work in the Ukrainian community of western Pennsylvania which includes the Ukrainian Self Reliance of Western Pennsylvania Federal Credit Union, the Ukrainian Cultural and Humanitarian Institute, his church, St. Peter and St. Paul Ukrainian Orthodox Church (Carnegie, PA), and other community organizations. He has been a member of the Ukrainian Orthodox League of the U.S.A. since he was a teenager. Born in Carnegie, both his paternal and maternal grandparents immigrated to the United States from Ukraine before World War I.

Military Edition of New Testament and Psalms and Web Site Now Available for Orthodox Service Men and Women

The Standing Conference of the Canonical Orthodox Bishops in the Americas (SCOBA) in partnership with the American Bible Society is pleased to announce the publication of: *The New Testament & Psalms for Orthodox Christians: Military Edition*. This new publication is a pocket-sized New Testament and Psalms specifically designed to minister to Orthodox Christian men and women serving in the United States Armed Forces.

This edition features a camouflage cover and conforms to military specifications so that it can easily be carried in a uniform or backpack. Unique to this edition are Orthodox Christian morning and evening prayers; mealtime prayers; an article on living an Orthodox Christian life while serving in the military; full color icons of military-specific saints; a daily Bible reading guide; a prayer list to remember the names of those living and deceased; maps and many other useful aids.

The Orthodox Christian Military Edition of the New Testament and Psalms is also complimented by the simultaneous launch of a new SCOBA web site portal at <http://www.scoba.us/military>. Aimed at being a resource to military service men and women, their families, and Orthodox Christian Chaplains, visitors will be able to order copies of the Orthodox Military New Testament and Psalms; access daily Bible readings and the lives of the Saints; download iPod and iPhone-friendly audio versions of the New Testament. Moreover, visitors will have access to prayers for various occasions, the texts of liturgical services, and a directory of Orthodox Chaplains listed by branch of service.

Stephen considers the research and preparation of this book to be a "labor of love". Given the task before him, it surely involved much labor on his part in conducting extensive research and acquisition of pictures and the love for his Ukrainian heritage.

Ukrainians of Western Pennsylvania brings to life the evolution of immigrants from Ukraine to Western Pennsylvania. It is estimated that 268,311 Ukrainians settled in the United States between 1899 and 1930, nearly half of them in Pennsylvania. Most Ukrainian immigrants to western Pennsylvania arrived before World War I and worked in coal mines and steel mills. This immigration movement occurred in four waves: 1878 to 1914; the 1920's; 1948 through the 1950's; and 1992 to the present. Today, an estimated 100,000 residents of western Pennsylvania trace their heritage to Ukraine.

The author presents an outstanding pictorial review of the life of Ukrainians in western Pennsylvania. His pictures emphasize the special significance that religion played in the life of these immigrants, both Ukrainian Orthodox and Ukrainian Catholic, with the inclusion of three current church hierarchs born and raised in Western Pennsylvania: Metropolitan Constantine and Archbishop Antony of the UOC of the USA, born, respectively, in Pittsburgh and Sharon, PA; and Archbishop Robert Moskal of the Ukrainian Catholic Church of the USA, born in Carnegie, PA. The book, while an historical documentation of Ukrainian life, provides an enjoyable read for the relatives of original Ukrainian immigrants and for those whose roots are solely in America and who are proud of their Ukrainian heritage. The elaborate display of more than 230 photos in this 127 page book also highlights the Ukrainian culture, Ukrainian organizations, and the involvement of Ukrainians in the greater American community.

Stephen's dedication of this book to his parents for giving him the "gift of identity and the love of heritage" is followed with a wealth of knowledge and photographs about the immigration from Ukraine and the valuable contributions of Ukrainian immigrants to American society in Western Pennsylvania. The four chapters of the book provide a photo survey about the major periods of immigration, the important role of the church in the lives of immigrants, the immigrants' determination to preserve the Ukrainian culture, and the immigrants' contribution to the American melting pot in their Western Pennsylvania communities.

Stephen Haluszczak is to be highly commended for accepting the gargantuan task of preparing this book. It will surely serve as a valuable historical and cultural resource for years to come, especially in making our Ukrainian youth aware of our cultural heritage. It is a must read for all Ukrainians and other ethnic groups, and not only in Pennsylvania.

Book available at: Barne's and Noble Book Store,
Border's Book Store, or www.amazon.com
Contact the author at: shaluszczak@yahoo.com

(Dr. Sivulich is the Director of the Office of Development for the UOC of the USA, and Council President of SS. Peter and Paul Church in Carnegie, PA. Contact him at: sivulich@verizon.net.)

Episcopal Visit by Bishop Daniel to Goshen, Indiana

It was a special weekend on June 6-7 for Goshen, IN Orthodox Christians. The parishes of Holy Trinity Church and St. Mary's Antiochian Orthodox Church welcomed Bishop Daniel for his first visit to the Goshen area. Holy Trinity and St. Mary's have been worshipping together at Holy Trinity church since December 2008.

His Grace arrived Saturday afternoon and met with several parishioners before attending the Great Vespers service. Afterwards, a dinner was held with the parish council during which His Grace at once impressed and comforted those present with his sincere compassion.

On Sunday morning, His Grace celebrated a Hierarchical Divine Liturgy for the feast day of Pentecost. Assisting at the altar were Holy Trinity priest Rev. Taras Maximtsiv, Rev. Matthew Wade of St. Mary's, and Deacon James Stickel of Holy Trinity, along with altar servers and St. Sophia seminarians Vasyi Pasakas and Vasyi Dovhan.

After the kneeling prayers of Pentecost, everyone enjoyed a delicious meal prepared by the sisterhood in Vladyko Daniel's honor. In a heartfelt address His Grace

asked everyone to challenge themselves daily. He reminded the faithful that they pray every Divine Liturgy for peace for the whole world, as well as for the unity of God's Holy Churches, and many other sincere and worthy prayers. But, he asked, "How often do we actually *do something* about these issues?" His Grace asked everyone present to go out in the community and to make a difference for each person to be an example to someone in the community who may not know Christ.

The clergy and faithful of Holy Trinity and St. Mary's parishes sincerely appreciated and enjoyed Bishop Daniel's visit to Goshen and pray that God grant him many years!

Ukraine Suffered “Colossal” Looting During World War II

Research challenges Russians’ claim that they own many cultural valuables from the independent state

By John Varoli | From *The Art Newspaper*, Issue 203, June 2009

Kiev/Moscow - New research by a Ukrainian scholar is shedding light on a previously unknown chapter of cultural losses in his country during World War II. According to Serhii Kot, a scholar at the Institute of History of Ukraine of the Ukrainian Academy of Sciences, during World War II Ukraine lost a “colossal amount of cultural valuables”, on a scale unheard of since the Mongols invaded the country in the early 13th century.

Mr. Kot’s research also challenges claims by Russia about the extent of its cultural losses during the war. At a conference in Moscow in February, “Trophies - Losses - Equivalents: Cultural Items as Victims of War” (*The Art Newspaper*, April 2009, p. 20), some Russian scholars and experts reiterated claims that western nations were failing to return items looted from the Soviet Union. However, the matter became embarrassing for the Russians when Patricia Grimsted, research associate of Harvard University’s Ukrainian Research Institute, argued that many so-called Soviet losses, which the Russians claim as their own, were in fact items looted from the territory of what is now an independent Ukraine.

“In all the books in the West about restitution there is no information about Ukraine’s cultural losses, except for one book by

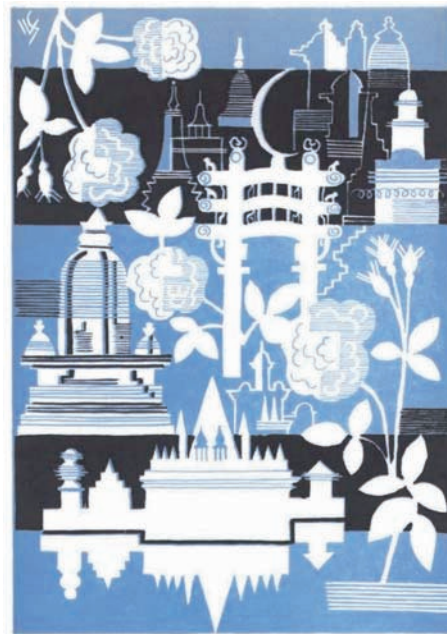
Patricia Grimsted,” said Mr. Kot. He says that most authors use “Russia” as a synonym for the Soviet Union. “When speaking about Russian losses during the war, Russian officials often show total figures for the USSR,” said Mr. Kot.

All of Ukrainian territory was occupied by Germany, whereas in Russia the troops did not succeed in occupying occupied Moscow and Leningrad, the two main repositories of cultural treasures. While most Moscow and Leningrad collections, such as the Hermitage Museum, were evacuated by the Soviet government, “only a maximum of 3% of Ukraine’s 3.5 million museum items were evacuated”, Mr. Kot added.

The Nazis systematically looted Ukraine’s cultural treasures, which by the end of the war accounted for about 55% of all Soviet cultural losses from museums. Losses included as many as 250,000 items missing from 21 major Ukrainian museums, and about 50 million books. Around 150 of Ukraine’s 174 museums suffered severe physical damage.

It was not only a matter of quantity. About 74% of the most valuable Soviet cultural losses came from Ukraine museums, Mr. Kot

claimed. These include about 300 Dutch and Flemish 16th- and 17th-century paintings from the Uman regional art museum. The paintings have not been seen since the Nazi occu-

pation. In addition, about 800 precious icons assembled by the Nazis from various museums, and which dated from the 11th to 18th centuries, also disappeared.

According to Ms. Grimsted, the Ukrainian government still needs to devote more resources to research this issue: “Perhaps Ukraine should follow the Russian example in this respect and establish a centralized website with lists and illustrations.”

After the war, the Soviets recovered many works of art from Germany,

but research shows that Germany was not alone in depriving Ukraine of its cultural heritage. According to Ms. Grimsted, the Americans returned to the Soviets about 534,000 cultural items from

1945 to 1948, and about 167,000 of these items originated from Kiev. However, many items never made it home, and instead settled in cultural institutions in Leningrad and Moscow.

Mr. Kot said Russian museums rarely want to cooperate in determining just how much looted Ukrainian art they possess. At the end of the 1990’s, however, Ukrainian researchers learned Russia

was in possession of 26 mosaics and frescoes from the walls of the 12th-century St. Michael Cathedral in Kiev that the Soviets destroyed in the 1930’s. After years of negotiations, 11 of the frescoes, held in the Hermitage, were returned to Ukraine in two shipments: February 2001 and February 2004. The others remain in Russia.

Ms. Grimsted says that Ukraine must also do more about the art that it looted from Germany. “Ukraine should be more open about trophy receipts,” she said.

Anniversary and Consecration Of St. Nicholas Parish

As the culmination of its celebration of its tenth year serving the faithful of Central Virginia and the Shenandoah Valley, St. Nicholas Church in Charlottesville, VA welcomed Archbishop Antony and His Grace Bishop Daniel. The Hierarchs offered the sacred rites of the Consecration of the Temple and the Hierarchical Divine Liturgy during the Parish Celebration on May 1 and 2.

The weekend's events began on Friday evening, May 1, with the celebration of the Great Vespers of Consecration. Pastor of St. Nicholas Parish, Fr. Robert Holet, was assisted by Archdiocesan clergy, Frs. George Hnatko, John Haluszczak, Paisius

McGrath, and Anthony Perkins - the latter two being parish vocations to the priesthood. Priests from neighboring Orthodox churches also joined in the celebration, including Frs. Peter Reginis, Nicholas Bacalis, Jon Emanuelson, and John Manuel. In his remarks at the end of Vespers, Bishop Daniel invited the assembled faithful to remember the first decade of the parish in preparation for the next morning's Consecration, much as one would await with anticipation the unwrapping of a gift. The Holy Relics of St. Nicholas the Wonderworker,

Archbishop of Myra in Lycia and the Patron of the Parish, were placed on a table on the solea, awaiting interment in the newly-constructed altar table. Archbishop Antony spoke with gratitude that would be repeated throughout the weekend of the beautiful singing from the congregation, led by a specially-assembled group of parishioners including Pani Matka Christine Holet. Vespers was followed by a reception in the parish hall, offering the parishioners and guests had the opportunity to visit with the hierarchs, clergy, and one another, some of whom had moved away from the area and returned for this joyous event.

Charlottesville, Virginia
May 1-2, 2009

Consecration & Anniversary (Continued)

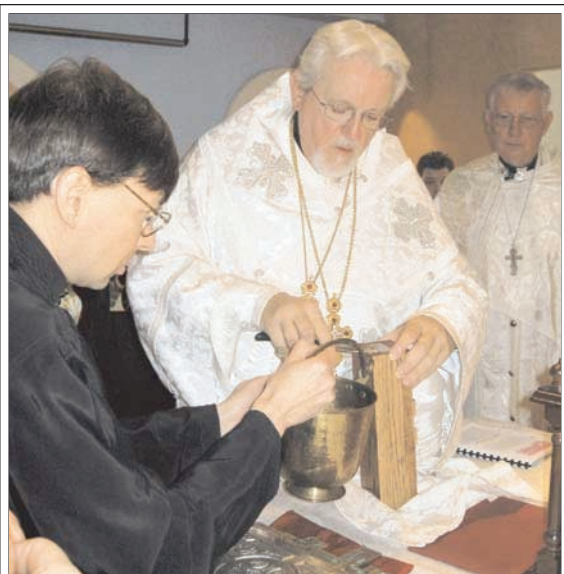
To begin the Consecration Liturgy on Saturday morning, May 2, Fr. Robert welcomed Archbishop Antony and Bishop Daniel at the doors of the church, and the traditional gifts of bread and salt were presented by parishioners Mrs. Yvonne Zubyk and Dr. James Guba. Frs. Hnatko, Haluszczak, McGrath, and Perkins were joined by Fr. Stephen Hutnick and Fr. Volodymyr Steliac, assisted by Subdeacon Nicholas Zachary, seminarian Vasyly Dovhan, and many altar servers. As the congregation sang hymns of St. Nicholas, the Hierarchs entered the sanctuary to begin the ancient service of consecration.

Psalms were chanted while our hierarchs and the assisting priests followed the ancient rites of Consecration including the attachment of the altar table top to the table beneath, joining it to the base by driving wooden pegs into the table with stones. His Eminence sealed the altar with wax into which had been mingled incense, aloe and aromatic spices, recalling by these liturgical actions the Crucifixion of our Lord and the sacred ministry of the Holy Myrrhbearers. During the continued chanting of Psalms, the Holy Table was washed, anointed, girded, and vested, bringing to mind the Holy Baptism and Chrismation of every Christian.

Bishop Daniel next anointed with Holy Chrism the interior walls of the church, beginning with the sanctuary. Afterwards, the Hierarchs, priests, servers, and the entire congregation joined in a solemn, joyful, and beautiful procession around the outside of the church. Bishop Daniel carried aloft the Holy Relics of St. Nicholas, escorted by two altar servers, as Archbishop Antony blessed the walls of the church with holy water. Upon reentering the sanctuary, His Eminence anointed the Holy Relics and sealed them inside the altar. With additional prayers

glorifying God and petitions for mercy and the renewal of the gift of the Holy Spirit, the service of consecration concluded.

The first liturgical activity in the newly consecrated church was the setting apart of two men for the service of the Lord. Archbishop Antony first tonsured James Guba as a Reader. He then ordained Readers Gordon (Volodymyr) Malick and James Guba to the order of subdeacon. His Eminence remarked that one indication of the health of a parish is in its vocations, and in one brief decade the St. Nicholas parish has already given to the Church two priests, with others continuing in that path.

The Hierarchical Divine Liturgy immediately followed. After the Apostolic Reading (*Hebrews 3:1-4*) and Gospel (*John 10:22-26*) prescribed for the consecration of a church, Archbishop Antony delivered an inspiring and challenging sermon on the depths and the demands of faith. Every moment of our lives, we all must choose whether to walk in the Lord's commandments, to pray, to give and to love. Throughout the entire service, the congregation joyfully participated in the hymns and responses. It was a great blessing for many to communicate in the Holy Mysteries at this Divine Liturgy.

“Lift up your gates, you princes, and be lifted up, eternal gates; and the King of Glory shall enter in.”
(Ps. 23:7)

Photo Captions:

Counterclockwise, starting at upper left - Mrs. Yvonne Zubyk and Dr. James Guba present the traditional gifts of bread and salt to Bishop Daniel and Archbishop Antony; Fr. Robert Holet, pastor, Bishop Daniel and Archbishop Antony pound in the nails with blessed stones affixing the top of the Holy Table to the four main pillars; Fr. John Haluszczyk, Bishop Daniel, Archbishop Antony and Fr. Stephen Hutnick dry the Holy Table with blessed towels; Bishop Daniel, Archbishop Antony, Frs. George Hnatko and Stephen Hutnick put on the first altar covering; Archbishop Antony seals the holy relics with wax mastic to be placed in the central pillar of the holy table; Bishop Daniel anoints the eastern wall of the temple with Holy Chrism; Archbishop Antony blesses the outside walls of the temple; Parishioners and guests at the festive luncheon at the Waynesboro Country Club; the clergy, parishioners and guests assemble before the icon screen at the conclusion of the Consecration and the Hierarchical Divine Liturgy; newly tonsured Reader James Guba chants the Apostolic Reading; Archbishop Antony gives words of exhortation to the newly ordained Subdeacons James Guba and Gordon (Volodymyr) Malick; Archbishop Antony flanked by Frs. Paisius McGrath, parish vocation now serving SS. Peter and Paul Parish in Lyndora, PA, and Robert Holet blesses the doors at the entrance of the temple with the holy relics at the conclusion of the procession around the temple.

After the services, the parishioners and visiting guests enjoyed a festive luncheon at the Waynesboro Country Club. During the program, remarks of congratulations and encouragement from His Beatitude Metropolitan Constantine were read. Several speakers recalled events in the life of the parish and expressed their gratitude to the Hierarchs and to Fr. Robert and Pani Matka Christine for their years of support and service. Archbishop Antony also awarded an *Hramota*, (certificate of recognition) to Mr. and Mrs. Richard and Yvonne Zubyk and to Mr. and Mrs. Karl and Karen Bowman, for their ministry to the parish. The Bowmans have been active in the parish from the very first service held in the Holiday Inn Hotel in Charlottesville on June 27, 1998. The Zubyks, originally from Holy Ghost Parish in Coatesville, PA have served tirelessly in the ministries of hospitality and care of our parish facilities.

The gift of the altar table, handcrafted by Dean Gakos, a former student and parishioner, was also acknowledged with personal gratitude by His Eminence. Fr. Robert expressed sincere thanks to the hierarchs and faithful who have supported the parish over these years, noting several highlights of the history of the parish, including its first services, the first visit of

Archbishop Antony on August 15, 1999, and the key decision to consider the purchase of property. On behalf of the parish, he also presented a contribution from the parish Charity Fund to the Hierarchs for the benefit of orphanages in Ukraine in celebration of the Anniversary events. Additional remarks of exhortation and prayers by Archbishop Antony and Bishop Daniel concluded the day's events. Joyful gratitude continued throughout the week with the celebration of daily liturgies at the newly consecrated altar.

Visitors to St. Nicholas, located two miles west of I-64 (Exit 207 - Crozet) at 7581 Rockfish Gap Turnpike (US 250) are afforded a spectacular view of the Blue Ridge Mountains, a visual testament to the glory of God's Providence to this parish.

St. Nicholas Orthodox Church has now concluded its tenth anniversary celebration since its establishment by the Archdiocese as a mission entrusted to the care of Fr. Robert and Pani Matka Christine Holet, looking forward to the multitude blessings and challenges before us, known to God alone.

Бути чи здаватися

Євген СВЕПСТЮК

Гамлетівське питання «бути чи не бути» можна було б уточнити: «Бути чи існувати». Відомо, що данський принц почав дошукуватися правди і утвердив своє право бути зі шпагою, бути принцом. Бути героєм п'яти актів. А «не бути» означало існувати поза історією.

Нинішнє філософське формулювання того ж питання: «здаватися чи бути» так само торкається життєвої позиції людини, яка обирає шлях активного самоутвердження в житті і в своїй ролі, обирає справжність і відповідальність, або нічого не обирає, тобто залишається в пасивній ролі вдаваного діяча, вдаваного патріота, вдаваного учасника гри.

В українській мові *to seem* звучить, як здаватися, і те поняття набуває додаткового значення: здавати позиції, тобто бути нікчемою. А то особлива тема - про вічно невдоволеного собою і всім.

Притчі, прочитані нерозумним

Відомо, що Христос навчав непосвячених людей притчами. В основі притчі лежить життєва подія - засівання зерна за умов неоднакового ґрунту, сезонна робота у винограднику довірливого господаря, роздача талантів для їх розумного використання тощо.

Суть притчі - у наведенні на ширші узагальнення, співвідносні з задумом Творця. Темні і запопадливі люди брали життєві факти і події безвідносно до Божого промыслу. Схильні до споживацького матеріалізму, вони переживали подію саму по собі, не задумуючись над її глибшим сенсом - вони не підіймалися до розуміння вищої суті, для якої подія - тільки щабель.

Практично усе наше життя - то притчі. Нерозумні беруть самий факт і смакують деталі. Розумні - задумуються над тим, чому Господь послав їм ту пригоду, зустріч чи біду і важке переживання.

Особливо великий привід для роздумів дають нам історичні події. Кожній країні було явлено свої притчі. Україні випало в XX ст. нещастя бути в епіцентрі найважчих катастроф. Комуністичний полон, в який нас затягнули обманом і силою, був тяжчим за Вавилонський полон, бо у Вавилоні дозволялася пам'ять про свого Бога. Приказка «мене з дядька не скинеш» була страшно спростована більшовиками. Коли господаря виганяли і дітей викладали з хати, стало очевидним, що «світ перевернувся». А коли в урожайні роки люди мерли без хліба, чи було кому нагадати їм з Євангелії спокусу лукавого: якщо ти Син Божий, то перетвори на хліб те каміння... Лукава ідея перетворення каменя в хліб запанувала на це століття в країні, де було заборонено говорити про сучасне, а лише про майбутнє.

Особливо ж була заборонена Христова відповідь лукавому: «Не хлібом єдиним буде жити людина, а кожним словом, що виходить з уст Божих».

Як таке могло статися в країні, яка тисячу років вірила і читала Євангелію? В країні, де національний пророк застерігав:

*Моліться Богові одному,
Моліться правді на землі,
А більше на землі нікому
Не поклоніться...*

Кланялись раби і незрячі, і вчені та ситі раби, кланялись ідолам злим і підступним... І богохульствували при цьому.

Національного пророка ніби любили і повторювали за ним:

*В своїй хаті своя правда
І сила, і воля.*

Але коли прийшла пора грудьми захищати свою хату і свою волю, більшість поховалася по своїх кутках і спостерігала, як одчайдухи гинуть під вогнем і червоних, і білих ідолопоклонників.

Скільки притч явило нам XX сторіччя! А скільки їх являє XXI сторіччя, де особливо цинічно кидають облуду і брехню ті самі чорнороті, що вчора вели нас до комунізму.

Може люди не чують слів пророчих, бо вони слухають спокусливі голоси облудних сирен?

«Гримить, тайна дроз проминає народи...»

Ці слова Івана Франка про національне пробудження народів пролунали вже тоді, коли «нова релігія» - соціалізм обіцяла перетворити пустелі в оази, а каміння на хліб. Пророки її вчили інтернаціональної єдності, але вже Перша світова війна показала, що кожному своя сорочка ближче до тіла. У війну стала національно оживати і Україна, поділена між ворогуючими силами. Брат на брата! Але як же мало було тих, що почули: «Розкуйтеся, братайтеся». Та й то було велике диво, що нація, по суті заборонена, висунула гасло політичної незалежності і дала політичних лідерів, які поєднали ідею націоналізму з ідеалами демократії.

Тайна дроз, на жаль, не перейшла в національне пробудження забитих гречкосіїв. Але національний прапор піднято, і в обороні його пролито ріки крові. Можна сказати, що національно-визвольні змагання України утвердили волю до життя і дуже наполохали Москву, для якої Україна виникла несподівано. виявилось, oprіч національної свідомості, є щось дужче, могутніше, що жило підсвідомо в серцях вірних цареві малоросів...

Біла і червона Росія з однаковою нетерпимістю поставилася до українського духу, але червона була гнучкішою в олжі та у творенні хитрих імітацій. Вони підбирали українські прізвиська своїм отаманом, маскувала свій уряд іменем свого ворога - УНР. Воєнний комісар Троцький рекомендував на перших порах «підроблятися під Петлюру» і вдавати спільність...

Отже, націоналізм уже після I Світової війни став панівною стихією XX сторіччя і прокотився вітром свободи по всій планеті. Він визначав здоровий стан народного організму в країнах, що здобули державну незалежність.

I, навпаки, всіляка підробка під «інтернаціоналізм» явила нам те болото, в якому чорти гніздяться. Поневолені нації, обізвані «визволеними», культивували найгірші форми рабства, а російська нація під час «вітчизняної» війни явила шовіністичну пиху, яка прикривала і жандармські амбіції, і приховане приниження при конфронтації з Заходом.

Усі ці національні викривлення ціхують політику російської еліти і сьогодні.

Справа в тому, що здоровий націоналізм, так само як добрий господар, не зацікавлений у кривдженні сусіда. Навпаки, він розраховує на порядного і статечного сусіда, який прибирає сміття і виконує бур'ян. Добрий господар розуміє, що порядок у своєму домі є передумовою порядку добросусідського. У нашому випадку доведеться ж вголос називати всіляке псування повітря, розведення сміття і навіть використання його для засліплення сусідів.

Хворобливий націоналізм завжди ображений і озлоблений. Варто задуматись, чому російський націоналізм, гвалтуючи свободу сусідніх народів, завжди мав до них зневажливі прізвиська. «Хохли», «полячишки», «кавказька національність», «прибалти». Імперський Кремль нещадно винищував і використовував сусідні народи. Але насправді з того нищення для Росії користі не було. Приблизно, як на лісоповалі, де план по зрубванню дерев перевиконувався, а сплав і вивіз деревини і на положину не забезпечувався. Праця велика, але то каральна праця. В

Ічкерії і в Грузії «перемога» Росії коштувала величезних матеріальних і моральних втрат. А хто вимірить, як будуть за те розплачуватися майбутні покоління?

Чесної Росії сьогодні не чути. З одного боку, чесні громадяни ізольовані, роз'єднані. З іншого боку - вони заглушені дезінформацією і завалені сміттям отруйної ненависти до сусідів. Імперським гебельсам здається, що вони виграли інформаційну війну проти сусідів. А розважливі росіяни розуміють, що на їхніх очах відбувається самоотруєння і самооглушення. Нація по суті вигасає, зпивається і втрачає свої джерела

оновлення. Ситуація куди гірша, ніж була при вождях, які потроху заморожували процеси розпаду, утримуючи народ в суворих регульованих умовах.

Що ж стосується приручення інших народів, то колишній «принцип інтернаціоналізму» все ж таки стримував хворобу цинізму і підтримував ілюзії якоїсь рівності - хоча б на рівні «тваринної ферми» Дж. Орвела, де висіло гасло: «Всі свині рівні між собою, але є рівніші».

Нині ж оголений шовінізм дитдомівського наступника династії Романових розрахований хіба що на полохливих рабів, готових визнати за ним право зверхності і розв'язної брехні перед телекамерою, та ще й національно образливої («Україна краде»).

Звичайно, зі школи КГБ джентльменом не вийдеш, але принаймні мали б навчити читати, скажімо, старі істини Марка Аврелія: «З набагато більшою певністю я називаю чумою затруєння розуму, а не повітря навколо нас».

Свободу здобувають щодня

Відомо, що раби люблять називати себе вільними. Хами люблять посилатися на права людини. Боягузи хваляться безкарністю. А свобода чекає на своїх лицарів, які несуть обов'язок і відповідальність. Простір свободи у нас не заповнений. Пересічність і пошлість узаконилися на мілинах споживацтва і спілкування мобілкою. Дивовижна байдужість до громадянських і національних проблем робить людину тупою. Освічені люди не розуміють, що після століть рабства національну честь і гідність треба відстоювати на кожному кроці. Свою мову треба утверджувати принципово. Дотримуватись чистоти слід послідовно і скрізь. Кореспондент журналу запитує мене: «Чи не краще було кошти, витрачені на дослідження Голодомору, пустити на щось корисне». Йому не соромно, що тим українським питанням займалися переважно іноземці... А відповідно і послові сусідньої держави не страшно розмовляти в Києві мовою свинопаса.

Мені часто ставлять питання, чи за таку Україну я ставив на карту життя...

Україна - то ми. На кожному кроці бачиш маленьких людей, які не ставлять собі високих цілей і не прагнуть вирости. І на різних рівнях бачиш рабів, готових служити чужому богові з трепетом, але зраджують господаря, який не карає.

Але що найгірше: не беруть на себе справу господаря в своїй хаті. Про такі мертві душі ще Гоголь говорив: кожному здається, що на чужій посаді він робив би усе краще, але на своїй посаді йому щось заважає.

(Закінчення на ст. 15)

*Національної риторики у нас вистачає.
Бракує тільки творчого духу і любови, що надає
людині справжності і енергії, додає їй відваги
бути. Історію творять хоробрі серця...*

Архимандрит ІОВ (Геча)
професор Свято-Сергіївського Інституту в Парижі

«Гетьман Іван Мазепа – ворог Церкви?»

Постать гетьмана Івана Мазепи - одна з найбільш парадоксальних в історії Української Православної Церкви. Якщо перерахувати всі храми, які були перебудовані його стараннями та за його кошти, в тому числі, Софійський Собор і головні храми Києво-Печерської Лаври, і які стали зразками відомого стиля козацького або мазепинського барокко, то можна дійти до половини сотні. Це немала справа, знаючи про стан, в якому знаходились київські церкви після нападу хана Батия в 1240 р. Про цей стан свідчать відомі гравюри голландського художника А. Ван Вестерфельда, зроблені в 1651 р. Як тоді можна вважати такого великого покровителя Православ'я, який крім цього дбав також про розвиток Київської Духовної Академії - ворогом Церкви?

І ще один парадокс. Як можна пояснити, що людина, яка фактично приєднала в 1686 р. Київську митрополію до Московського патріарха, відібравши її від Константинопольського, була предана анафемі рік до своєї смерті саме Московським патріархатом в 1708 р.?

На це можуть відповісти лише обставини історії. В 1708 р., коли наступає на Україну польське військо, Мазепа не отримує військової підтримки від свого союзника, російського царя Петра I для того, щоб оборонити свою батьківщину. Він вирішує тоді його покинути і шукати підтримки у шведського короля Карла XII, який в цей час воював з Росією. Петро I бачив у цьому велику зраду, і в його очах Мазепа став "новим Юдою". Через декілька днів, 12 листопада 1708 р., в Успенському соборі Московського кремля патріарший місцеблюститель митрополит Стефан (Яворський) в сослуженні сонму архієреїв предає Мазепу анафемі такими словами:

"Ми, зібрані в ім'я Господа Ісуса Христа, маючи подібно до святих апостолів право від самого Бога в'язати і розрешати, якщо хто буде зв'язаний на землі буде зв'язаним на небі, возгласаємо: зрадник Мазепа, за хрестопреступність і за зраду великого царя, нехай буде анафема!"

Зрозуміло, що причина цього швидкого рішення предати анафемі великого добродія Православ'я за рік до його смерті була чисто політичною, а не церковною. Вона ж ніяк не зупиняла монахів Києво-Печерської Лаври молитися крізь століття за свого ктитора і жертводавця.

Тому я не бачу церковних, богословських або канонічних причин, які були би перешкодою для зняття анафемі на відомого гетьмана.

Владика СОФРОНІЙ (Дмитрук),
митрополит Черкаський і Канівський
Української Православної Церкви

*"Я особисто схиляюся перед
гетьманом Іваном Мазепою, я
вважаю його однією з найбільш
значущих постатей в історії
України"*

Не можу не висловитися з приводу ситуації, що склалася навколо питання про скасування анафемі гетьманові Івану Мазепі. На мій погляд, у цьому явищі (а за масштабами суспільного та полемічного резонансу це – соціально значущий феномен), як у дзеркалі, відбилися те вирування пристрастей, яке ми спостерігаємо також навколо інших постатей і подій української історії.

Що ми можемо спостерегти? Склалася така ситуація, що мене вкрай дивує: у наших церковних (і не лише церковних) колах бояться українського. Нам бракує відчуття власної гідності, адекватної оцінки самих себе – народу, який протягом всієї своєї історії страждав так, що важко навіть уявити. Ми не хочемо навіть замислитися: чому було так, а не інакше? Чому ми такі, як є нині? Ми повинні усвідомити та переоцінити своє минуле, тільки тоді прийде розуміння того, чому народ, що живе на такій благодатній землі, має історичне минуле, сповнене таких страждань і поневірянь.

Я особисто схиляюся перед гетьманом Іваном Мазепою, я вважаю його однією з найбільш значущих постатей в історії України. І, перш ніж зчиняти галас навколо анафематствування, ми повинні поставити собі питання: хто є автором тієї анафемі? Кого вона стосувалася? Адже анафему виголошували не людині, державному діячу, видатному меценату і полководцю, а опудалу. Це опудало, що мало зображувати Мазепу, пронесли всіма вулицями Кролевця, ганьбили його, плювалися, прагнучи бодай у такий спосіб принизити гетьмана.

А хто був ініціатором виголошення анафемі? Імператор Петро I, людина, що віддала наказ вирізати,

(Закінчення на ст. 15)

(Закінчення із ст. 14)

“Я особисто схилиюся перед гетьманом Іваном Мазепою...”

знищити все населення міста Батурин – від грудного немовляти до найстарішого жителя. А це (замислимося на хвилику) – майже 23 тис. осіб. То чи має право людина, така по-звірячому жорстока, злочинець (не побоюся цього слова) піддавати анафемі навіть пересічну особу? А тут ідеться про Мазепу – державника, що прагнув для свого народу, своєї Батьківщини кращої, гідної долі. Анафему адресовано чоловіку, чия сестра прийняла чернеций постриг і несла послух у православному монастирі, а мати його Марія Магдалина була ігуменею Фролово-Вознесенського монастиря в м.Києві.

Зрадником наречено людину, без якої неможлива була би велика епоха в історії української культури й архітектури – козацьке бароко. Людину, за час правління якої – а це 22 роки – розквітла та змінилися на краще міста: Чернігів, Київ, Полтава, Батурин, Чигирин та інші. Що вже говорити про Україну, якщо навіть у твердині російського православ'я – Трійце-Сергіївій Лаврі – надбрамну церкву збудовано у стилі «мазепинського» бароко!

Саме в період правління Івана Мазепи було здійснено реформи, що змінили обличчя гетьманства, наблизили Україну до тогочасних європейських держав. Можемо стверджувати, що саме Іван Мазепа розробляв

Portrait of Ivan Mazepa
(an 18th-century Hetman of Ukraine).
Tempera on canvas, 210 x 340 cm.
Kyryl Rozumovsky Palace in Baturyn. 2006.

хотів вивести українців із полону, не менш страшного, ніж був єгипетський для юдеїв.

Не можу не згадати про те, що славетний гетьман землі української похований у Румунії, де не паплюжать його пам'ять, не принижують його ім'я, навпаки – ретельно доглядають місце його поховання та шанують його як видатну людину, чий дар був весь принесений на вітар служінні власному народові, рідній землі. Тож ми повинні для себе зрозуміти, хто є наші герої, звиязці та державники, чим ми можемо пишатися, про що не можна забувати. І коли ми зрозуміємо це, тоді зможемо усвідомити і зберегти власну національну ідентичність.

(Закінчення із ст. 13)

Бути чи здаватися

На кожному кроці ми чуємо нарікання на Першу особу в державі. Але хто де чув, щоб чоловік сказав: «Я перша особа, і від мене багато залежить. Але то вже буде залежати від мене, що я зроблю...»

На кожному кроці ми відчуваємо брак українських громадян, які усвідомлюють себе наступниками тих, що життя поклали за волю. З такими громадянами хіба мали б проблему з нардепами, які не розуміють, чий державі служать...

З «елітою», яка не відчуває під собою загроженого звідусіль корабля, що потребує дбайливого догляду. Та й взагалі чи чули б ми про «найстабільнішу партію зі стійким рейтингом». Адже це інфантильна мова про посткомуністичний релікт, де нема облич і нема надії на появу якоїсь чесною творчої сили. А нема тому, що на яловому безнаціональному ґрунті росте бур'ян!

Однак нині потребує корективів поняття «національні патріотичні сили». Ми вже чули, скільки серед тих сил пустомелів і таких, що плавно переключилися з комуністичної на патріотичну риторіку. Ми вже звикли до того, що в гніздо «націоналістів» підкидають зозулине яйце, з якого виплуплюється більш чи менш дурне озвучення чужого голосу.

Націоналізм для українців є позитивним поняттям, оскільки воно пов'язане з особистостями, які віддали Україні серце і розум. І життя. Поняття змінилося б, якби узагальнити усіх різних, що йшли під тим прапором.

Насправді визначальним, скажімо, в О. Ольжичеві був не його націоналізм, а шляхетність і порядність, поєднана з моральними і культурними цінностями інтелігента, який мав спільну мову з культурними європейцями. Тому й розшукувало його і гестапо, і МВД.

Національної риторики у нас вистачає. Бракує тільки творчого духу і любові, що надає людині справжності і енергії, додає їй відваги бути. Історію творять хоробрі серця... “Наша віра”

Ukrainian Museum of New Jersey In Memory of Patriarch Mstyslav I History and Education Complex of the UOC of USA

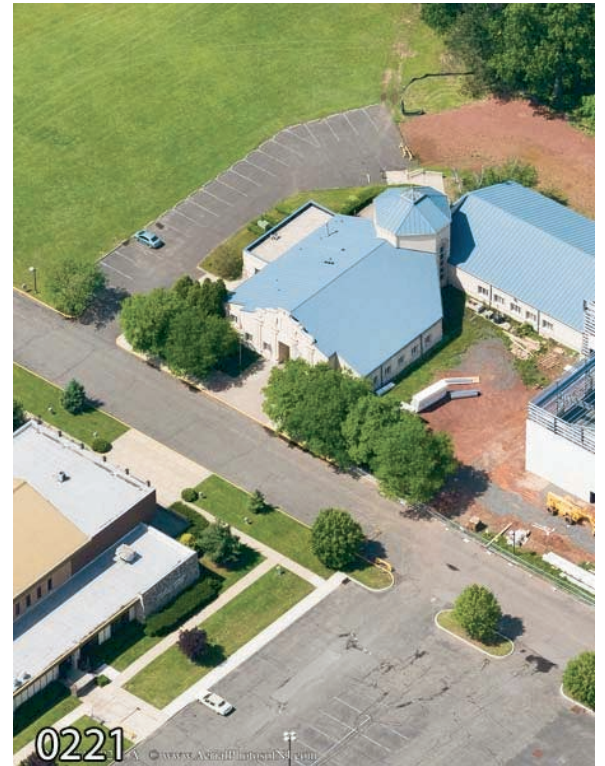
In Memory of Patriarch Mstyslav I

On June 11, 2009 Archbishop Antony, along with local clergy and the faithful, gathered at the crypt of Patriarch Mstyslav I in the Holy Resurrection Mausoleum beneath St. Andrew Memorial Church to remember this larger than life spiritual leader on the 16th anniversary of his falling asleep in the Lord. Those present were reminded of the great respect and power the Patriarch wielded after Ukraine celebrated its independence in 1991. He was the connection between Ukraine and its people beyond Ukraine's borders. Patriarch Mstyslav made history—he was history. His ceaseless work in building the Metropolia Center through the years was all in honor of the victims of the 1932-33 Holodomor and those who suffered through the aftermath of persecution.

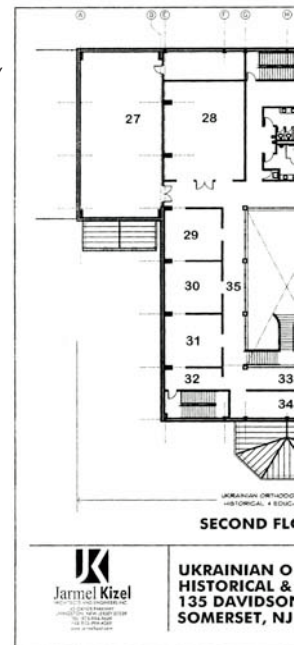
In 1966, when the Museum located beneath the Memorial Church was dedicated, then Archbishop Mstyslav stated: *"In opening and dedicating the Memorial Church Museum we rejoice, that God's providence has enabled us to preserve the treasures of the national-spiritual creativity of our Ukrainian people, especially those, which are of ancient origin.....May all, which is given to us to protect in this museum... be that which strengthens the bonds of present and future generations of our Ukrainian people with our nation's glorious past. First and foremost, we commit this museum for the utilization and spiritual fortification of our children who have begun their lives beyond the borders of Ukraine."*

It is now that we build this structure in memory of Patriarch Mstyslav. Help make his dream a reality. We are still in need of \$2,500,000 to complete and furnish the museum. Our challenges are great, but with the blessings of our Lord, it will happen.

We pray that you generously support this project spiritually and financially according to your means.

An aerial view of the Consistory and Library (with blue roofs) and new Museum building

MANY MORE FUNDING OPPORTUNITIES EXIST!

To become a contributing benefactor, founder or patron of the Museum, or to sponsor a gallery, please contact Dr. Steven Sivulich at (412) 389-1723 to discuss investment opportunities. Your contributions are needed.

The numbers on the plan represent naming opportunities. Already funded are:
 #28: Kybaliuk Family Memorial Exhibit (env)
 #33: Self Reliance NY Federal Credit U
 #34: Multiple Family Exhibi
 #37: Ukrainian Information Bureau/
 Memorial Library & Reading
 #38: Michael Werbiany Memorial Education
 # 39: Ukrainain Orthodox League of USA and Pa
 Grand Staircase: Michael V
 Still available for sponsorship: #27, 29, 30, 31,

Український музей Нью Джерзі в пам'ять патріарха Мстислава I Історичний та освітній комплекс УПЦ в США

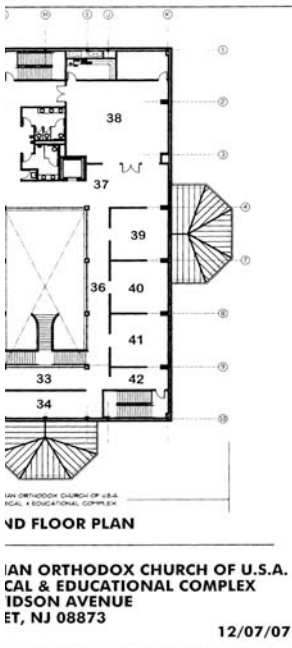
В пам'ять патріарха Мстислава I

11 червня 2009 року Архієпископ Антоній разом з місцевим духовенством та вірними зібралися біля крипти Патріарха Мстислава I, в мавзолеї святого Воскресіння, під церквою-пам'ятником св. Андрія, щоб згадати цього більшого ніж життя духовного лідера у 16-ту річницю його упокоєння у Господі. Всім присутнім було нагадано про велику пошану та вплив яким Патріарх володів після того, як Україна відсвяткувала свою незалежність в 1991. Він був зв'язком між Україною та її народом за її межами. Патріарх Мстислав зробив історію – він був історією. Його безперервна праця в розбудові осередку Митрополії була вся присвячена жертвам Голодомору 1932-33 років та тим, які постраждали в наслідок переслідувань.

В 1966 р., коли музей розташований під церквою-пам'ятником було посвячено, тоді Архієпископ Мстислав сказав: *"...відкриваючи Музей церкви-пам'ятника, чуємося щасливими, що Боже Проведіння допомогло нам переховати скарби національно духовної творчості нашого народу, зокрема ж ті, що своїм віком сягають у давноминулі віки....Те, що дано нам переховати в Музеї церкви-пам'ятника, нехай стане отим євшан зіллям, що зміцнить зв'язок наступних поколінь нашого народу з його славною минувиною. Саме тому і в першу чергу, Музей віддаємо на пожиток і духовне зміцнення тих наших дітей, що життя своє почали вже поза Україною."*

Саме тепер, коли ми будуємо цю структуру в пам'ять Патріарха Мстислава, допоможіть зробити його мрію реальністю. Нам потрібно \$2,500,000 щоб закінчити Музей. Це буде нелегко, але з благословенням нашого Господа, це здійсниться. Ми молитовно сподіваємось, що ви щедро підтримаєте цей проект, духовно та фінансово, згідно вашим можливостям.

Вигляд з повітря на Консисторію та бібліотеку (синій дах) та новий будинок музею.

Існує багато інших проектів музею для фінансування.

Щоб стати добродійцем, засновником чи опікуном, або спонсором галереї, звертайтеся до др. Степана Сивулича, телефонуючи на (412) 389-1723 для обговорення фінансових можливостей.

represent naming opportunities for each Gallery.
Already funded are:
Memorial Exhibit (environmentally controlled)
NY Federal Credit Union Exhibit Gallery
Multiple Family Exhibit Gallery
Information Bureau/Peter Kramarenko
Library & Reading Room
Memorial Education and Presentation Center
House of USA and Parish Sponsored Exhibit Gallery
Staircase: Michael Werbiany
Rooms: #27, 29, 30, 31, 32, 35, 36, 39, 40, 41, 42

Parma Youth Remember Holodomor

The youth of St. Vladimir Cathedral in Parma, OH led the annual commemoration of the victims of the Artificial Famine in Ukraine on Sunday, May 17, between the 8:30 and 10:15 a.m. Divine Liturgies.

The commemoration began in front the Famine Monument with a memorial service served by the cathedral clergy. Responses were chanted by the parish choir.

Following the service,

youth from the parish's Junior Ukrainian Orthodox League chapter and the Taras Shevchenko School of Ukrainian Studies spoke, in both Ukrainian and English, about the tragic events leading up to the Famine and the subsequent death of seven to ten million innocent victims.

The program concluded with the singing of the prayer for Ukraine "Bozhe Velykyj" and "God Bless America", led by the choir.

Молодь Парми Пам'ятає Про Голодомор

Щорічне вшанування жертв штучно створеного Голодомору в Україні було проведено молоддю Свято – Володимирської Української Православної Катедрі у Пармі, Огайо, 17-го травня 2009 року між 8:30 і 10:15 ранку Божественними Літургіями.

Розпочалось вшанування панахидою, яку відслужило катедральне духовенство з парафіяльним хором перед пам'ятником жертв Голодомору на подвір'ї собору. Після богослужіння парафіяльна молодь Української Православної Ліги – молодший відділ - та учнів школи Україно-знавства імені Тараса Шевченка розповідали на українській і англійській мовах про трагічні події, що привели до Голодомору і смерті 7 – 10 мільйонів невинних жертв.

На закінчення хор проспівав "Боже Великий Єдиний" і "Боже благослови Америку".

Final Notice to All Parishes:

In order for your parish First Confession celebrations and college or high school graduates to be included in our special Fall feature, we must receive your photos and information **no later than** August 1, 2009. It is best to send them immediately so the deadline is not a concern.

Please be sure to include the following information, legibly printed: parish name, city and state, parish pastor and other pictured clergy, student name(s) (as they appear in the photo), and the date of the celebration or the name of the school (and degree), if applicable.

Digital photos and articles can be sent directly to Pani Matka Barbara Kristof at jubeda@aol.com, or mailed to her at 3060 Columbia Rd., Westlake, OH 44145.

100 For 100

Our Church, Our Children, Our Chance

Camping Ministry of the Ukrainian Orthodox Church of the USA

Join the Ministry! Take a Chance!

In the summer of 2008 the Hierarchs of our Holy Ukrainian Orthodox Church gave their blessing for an innovative way to help financially secure the camping ministry of our church.

\$.27 a day =
\$ 1.92 a week =
\$ 8.33 a month =
\$ 100 a year
For ten years

Will you be 1 of the 100 who invest in taking a chance on Christ's Church and Children?

Become a part of the Ministry and ensure funding for Diocesan Church School Camp, Teenage Conference, Mommy & Me/ Daddy & Me Camp and All Saint Camp.

Make your pledge by contacting:
Consistory Office of Youth & Young Adult Ministry
PO Box 869
Carnegie, PA 15106
412-279-1076 or uocoyouth@aol.com

To find suggestions for additional ways to give or discover more about the camping ministry go to www.uocoyouth.org or call 412-279-1076.

Visit to St. Paul Parish in Windsor, Ontario

Subdeacon Vasyl Pasakas

On the last Sunday of May, His Grace Bishop Daniel, who was celebrating the first anniversary of his archpastoral consecration, visited St. Paul the Apostle Parish in Windsor, ON, Canada. It is the only parish in Canada that belongs to the UOC of the USA. During the last ten years this parish had not seen its bishop, so everyone was excitedly preparing for this visit.

St. Paul parish is a small congregation that includes different nationalities, including Canadians, Ethiopians, and an old

Ukrainian generation. Regardless of this, these people found a way to join together and to pray to God

as one family. Not long ago Ethiopians established their own community. Now they share (rent) the church from

St. Paul parishioners and each still visits the others' services.

Prior to the Liturgy on Sunday, May 31, His Grace ordained a new Reader Anastasios. V. Rev. Fr. Richard Hawrsh then greeted His Grace Bishop Daniel at the doors to the church.

After the Gospel Reading Bishop Daniel preached

about the difference between existing and living. Do we live, or do we exist in our daily life? At the end of every day we should ask ourselves how many good deeds we have done. If we can not find any, then we merely existed during the last day and did not live, and visa versa.

Later on it was very nice to see everyone in the church join to receive Holy Communion. This is a realization that God's grace and love has no borders. There are no barriers in nationality, skin color, language, or material possession when talking about Faith.

At the conclusion of the Liturgy everyone was invited for a lunch. An Ethiopian family baked their traditional bread. Bishop Daniel liked it so much that he asked for a recipe.

Before leaving, Bishop Daniel also promised that from now he will visit the parish more often and work more closely together.

Parma Brotherhood Presents "Man of the Year" Award at St. Thomas Dinner

On St. Thomas Sunday, April 26, St. Vladimir Cathedral in Parma, OH, held its annual Spilne Sviachene Dinner in the parish's cultural center, immediately

following the Divine Liturgy. As is the custom, the clergy blessed the traditional Paschal foods while the faithful sang, in unison, "Chrystos Voskres! Christ is Risen!"

During the program that followed the dinner, Mr. Emil Pavlyshyn presented the "Man of the Year" Award on behalf of the Brotherhood. This year's recipient was Michael Jogan. Michael is a Brotherhood member and a past president of the organization. He is a regular communicant of the parish. He also serves as a parish usher, is a member of the Senior UOL Chapter and Pyrohy Group and is a parish auditor. Presently, he dedicates many hours of work to his position as head of the Property Management committee of the parish.

Michael is married to Dareen Jogan, who currently serves as president of the parish Board of Trustees. Michael is truly a worthy recipient of this year's award.

Annual Spring Clean-Up is a Fun Day in Palos Park

On Lazarus Saturday, April 11, following Divine Liturgy, many SS. Peter and Paul parishioners gathered for the annual spring cleanup, including the Juniors and Sunday School children.

The youth did a great job preparing the Holy Temple for Holy Pascha as well as sprucing up the grounds.

Dr. Gayle Woloschak held a brief educational class for the attendees.

Following her presentation, everyone enjoyed lunch, movies, games and social time in the parish rectory.

The Juniors enjoyed making Palm Crosses for Palm Sunday and preparing Pascha greeting cards for the shut-ins.

At Vespers Saturday evening, the Juniors did all readings and singing, and what a marvelous job they did! This was a great bonding time for everyone.

Bishop Daniel visits the workers who helped prepare the parish facilities and grounds for the Great Feast of Pascha.

Bake Sale in Cheektowaga a Huge Success

Holy Trinity Church in Cheektowaga, NY conducted a bake sale on April 9-10 before Pascha.

Much preparation was needed to have enough of these ethnic goodies available in time for the sale. The men baked the babkas and

paskas, poppy seed rolls, and various fruit rolls. Others gathered to make vareniky and holubtsi.

All the hard work paid off because the bake sale was a huge success. Over \$1,500 was raised through this project.

Nina Bidna, Zynowij Senyk, Irene Czmola, Valentina Opanashuk, Julia Petruczok and Pani Matka Rita work as a team to make vareniky. Other workers not pictured included Nina Lysenko, Ludmilla Haydar and Maria Buczynskij.

Apple, cherry and poppy seed were just a few of the favorite fruit rolls available for the sale, which also included other baked goods like babkas and paskas.

Ivan Buczynskij and Mykola Shwec show off their wares.

Year Long Youth Activities in New Britain Include a Pre-Lenten Party with a Paschal Lesson

The Youth Ministry of Nativity of the Mother of God Church in New Britain, CT is involved in a variety of projects throughout the year. Under the direction of Sarah Sirick Bailly, the program primarily targets students in 4th through 8th grades. However, younger children, always eager to participate, are welcomed, too.

The group keeps in touch with college students by sending greeting cards for all of the major holidays. Included with the Nativity card is a Christmas ornament. The Pascha card contains an icon appropriate to the season.

Parish shut-ins are remembered with hand made gifts which accompany Christmas cards and icons are included in the Pascha cards. Both sets of holiday cards are made by Church

School students.

Special treats are served by this group to our parish family on Mother's Day (strawberry shortcake) and Father's Day (apple pie and ice cream). In addition, each student graduating from Church School receives a gift in honor of that memorable occasion.

Throughout the summer, the Youth Ministry/Church School families serve "Coffee and..." following Divine Liturgy. The proceeds from these ten Sundays, as well as private donations and memorial gifts, provide

The children are proud of their "Pascha Lesson Cookies". They then took them home along with the recipe which explained the meaning of the ingredients and the procedures involved as they related to Pascha.

decorated small jars which were then filled with corn candy to be taken home. Lunch is served and there is always an abundance of goodies.

Our newest activity is the pre-Lenten party held on Cheese-fare Sunday. Games are organized similar to those at the Halloween event. This year the children made "Pascha Lesson Cookies" which they took home along with the recipe which explained the meaning of the ingredients and

The Halloween event, which has been a yearly event at the parish for decades, includes a costume parade and judging.

the income to fund the yearly Youth Ministry activities.

The two most popular activities are the annual Halloween and pre-Lenten parties. The Halloween event has been in place for decades. It includes a costume parade and judging. A variety of games are played, often organized and supervised by the older students. These include bobbing for apples, pin the nose on the jack-o-lantern and a three-legged race. A craft activity is provided and, at the last party, the children

procedures as related to Pascha. Food is always eagerly anticipated. What better way to mark the day before the beginning of Great Lent than with cheese pizza and make-your-own ice cream sundae.

One of the most important aspects of the program is to give the toddlers and younger students an opportunity to interact with the pre-teens and teens. The older children are amazing as they patiently and enthusiastically help the younger ones, hopefully forming bonds that will last a lifetime.

Lenten Retreat with Fr. David Rucker Hosted

"Becoming Disciples by Making Disciples" was the topic of a two-day Lenten Retreat held at SS. Peter and Paul Church in Palos Park, IL on March 14 and 15.

Guest Speaker Fr. David Rucker, associate director of the OCMC from Florida, led the faithful in a discussion on how to become disciples in today's world, make the parish grow and make the Orthodox faith stronger. He especially emphasized the importance of missions and the great need for missionaries around the world.

Fr. David Rucker was born in Danville, KY, the third generation son of Methodist ministers. He graduated from Asbury College in Wilmore, KY, with a BA in Christian Ministries and Education.

For many years Fr. David served as a missionary in Columbia, Brazil, Ecuador, Caribbean, South Korea, Taiwan, Philippines but it is while in China what began as academic research ended up leading him and his family into life giving relationships in the Orthodox Church.

After Fr. David's enlightening and touching presentation the faithful enjoyed round table casual discussions along with dinner and refreshments sponsored by the parish's Senior

at
Sts.
Peter
and Paul
Church
in Palos
Park, IL

UOL chapter. The celebration of Great Vespers concluded the day.

On Sunday, the parish welcomed his Grace Bishop Daniel as a new ruling hierarch of the western eparchy. He was greeted with flowers and traditional bread (*karavai*) by children of the parish.

The archpastoral visit and sermon was uplifting for many. The Divine Liturgy was con-celebrated by His Grace Bishop Daniel, Fr. Taras Naumenko, pastor, Fr. David Rucker, Fr. Howard Sloan, Fr. Taras Maximtsev and Deacon Silouan Rolando.

Following the Liturgy, the Lenten Retreat continued with Fr. Rucker's presentation to the youth of the parish in the fellowship hall. OCMC Mission coin boxes were passed around to children of the Church

School as an annual charity project. The children and faithful received missionary cards and were encouraged to pray for all missionaries fulfilling God's call.

His Grace Bishop Daniel is thanked for the inspirational visit and the

parish looks forward to working with him for many years to make our church flourish for the Glory of God.

Special thanks are also extended to the guest speaker, Fr. David Rucker, for his hard work and remarkable presentation.

Holy Week Procession in Utica

Great Friday procession at Holy Trinity Church in Utica, NY, where Fr Mykola Krywonos is pastor.

[Photo Credit: Charles Lewis/Buffalo News]

EW & NOTEWORTHY

✿ Although 6,000 properties seized by the Soviet government were returned to the Orthodox Church after the Soviet Union fell, the government still holds hundreds more, despite requests from the Church. In addition, said the head of the Church's press service, quoted by the *Christian Science Monitor*, "Over the years many things were stolen or confiscated from the Church, so many museums are really just storage places for stolen items."

✿ The heavily promoted *National Geographic* description of Judas in the Gnostic *Gospel of Judas* -part of the magazine's claim that "a long buried side of Christianity is emerging" - rests upon a mistranslation of the word "daimon," claimed biblical scholar April DeConick of Rice University. The word the book translated "spirit" really means

"demons," she said, "malicious powers or angels who influence human destinies." DeConick, author of *The Thirteenth Apostle: What the Gospel of Judas Really Says*, argues that the text "understands what Judas does [in betraying Jesus] to be a sacrifice, and one made to the ruling demons, not to God. It is not a good or honorable act" *National Geographic*, she said, has hoarded the facsimiles of the codex in which the gospel was found, preventing other scholars from studying it closely.

✿ One in twelve children in the world, or about 180 million children aged 5 to 17, works in the "worst forms" of child labor, according to *End Child Exploitation: Child Labor Today*, a study published by the British committee of UNICEF in mid-February. The worst forms include slavery, forced

labor, sexual exploitation and military service.

✿ The UK's Evening Standard reports on a new study of hospitals in the West Midlands region of England that has found that one in 30 babies aborted for medical reasons is born alive and lived for an average of 80 minutes.

✿ Prenatal genetic tests can mislead, argued Karl John Shields in a paper published by the Center for Bioethics and Culture. The tests "have to withstand the issue of penetrance, the rate of actual expression of the gene. Not all genes are expressed 100% of the time. Two additional issues unique to genetic tests concern severity and onset. Even if one could be certain about the positive findings of a test, it is impossible to know how severe the disorder will turn out to be." Further, "We need to

be very clear about what therapy is currently available for most diseases that can be diagnosed prenatally: None" Shields concludes that "Until such time as we have therapies for each genetic ailment for which a test is designed, we have no business administering the test."

✿ The median age of first-time motherhood is now 25, the highest in American history. Over one-quarter of adults wait until they are in their thirties to have children.

✿ The percentage of college graduates who can interpret complex texts has dropped from 40 to 31% since 1992, revealed the National Center for Education Statistics. "What's disturbing is that the assessment is not designed to test your understanding of Proust, but to test your ability to read labels," said the center's commissioner of education.

ORDINATION ANNIVERSARIES

JULY/AUGUST

Metropolitan Constantine - Ordained to the Priesthood	July 23, 1967
Protopresbyter Michael Kudanovich	July 1954
Rev. Fr. Anthony Ugolnik	July 6, 1991
Rev. Fr. Michael Danczak	July 13, 2002
Very Rev. Fr. Dennis Kristof	July 17, 1982
Protodeacon Mykola Dilendorf	July 27, 1997
V. Rev. Fr. Stephen Repa	August 7, 1983
Rev. Fr. Rostyslav Tsapar	August 9, 1998
V. Rev. Fr. Hryhorij Podhurec	August 17, 1975
V. Rev. Fr. Petro Siwko	August 17, 1987
Rev. Fr. Andrei Kulyk	August 17, 1997
V. Rev. Fr. Eugen Kumka	August 28, 1990
Rev. Fr. Ivan Lyamar	August 28, 2000

MAY GOD GRANT TO THEM MANY, HAPPY AND BLESSED YEARS!

ВІДЗНАЧЕННЯ ДНЯ МАТЕРІ

Хоч наша парафія невелика, але активна не тільки на релігійному, а також на громадському полі, що єднає нас в одну парафіяльну родину.

В неділю, 10 травня було урочисто відзначено День Мами. Отець Володимир виголосив відповідну проповідь, привітав всіх присутніх Мамів і побажав багатоліття. При вході до церкви, традиційно в цей день, всі жінки дістали корсажі, які зафондувало сестрицтво, а приготували паніматка Марта і Дезерей Мельниченко. Святочний обід приготували Соня Кравець, Рая Чорна і Оленка Матула. Ввесь прихід пішов до парафіяльної каси. Ярослава Француженко гарно удекорувала сцену. Наш Культ-освітній референт

Юля Ломацька уміло підготувала і провадила програмою свята, яке відкрив молитвою о. Володимир і попросив присутніх вшанувати пам'ять всіх мамів, відійшовших від нас в засвіти. Всі присутні з чуттям заспівали Вічна Память!

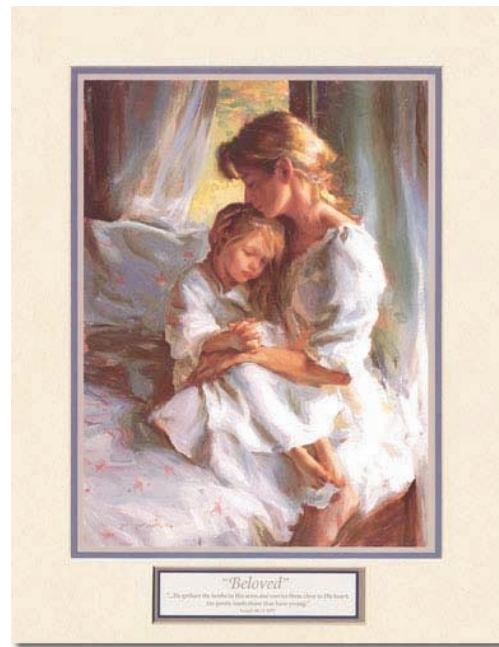
Юля Ломацька, в своєму слові зазначила, що Свято Мами увійшло в традицію і відзначається майже в усіх країнах вільного світу. Звичай святкувати День Мами започаткувався в Англії, а в Америці розпочато його відзначати в 1908 році, а в 1914р. президент Вудров Вільсон, спираючись на постанову Конгресу, офіційно встановив відзначати це свято щороку в другу неділю травня.

Доповідачка зазначила, що покоління її мамі виростало під режимом, який не відзначав цей день як "Свято Матері", а як "День Жінки Робітниця". Обов'язком цих робітниць було в цей день – не святкувати і відпочивати, а ще більше своєю працею доказати і підтвердити свою подяку советській владі і вождю – "за щасливе життя".

В Україні ще й досі формально відзначають Міжнародний День Жінки 8-го березня, який часто припадає в будень і більшість жінок в цей день працюють.

Зі свого досвіду пригадую, як ми вдома одного разу відзначали цей день. Ми з братом намалювали великий плакат – "Хай живе Мама Робітниця" і чекали, коли ж прийде мама з роботи щоб її привітати. Але ... не дочекалися і поснули, бо після праці маму залишили на збори, щоб переконувати, як влада ошчасливила советську жінку. А тим часом родина була занедбана. Вранці мама, зі слізьми в очах, виправдовувалась чому так пізно повернулася з роботи.

Будемо надіятись, що у вільній Україні також офіційно визнають цей чудовий звичай – вшанування мамі в неділю, щоб вся родина могла провести цей день спільно і святочно!

Доповідачка підкреслила, що сучасна жінка є підставою не тільки родини, а і повноправним творцем і діячем у всіх галузях суспільства.

Сьогодні, вшановуючи наших мамів, ми вдячні їм за передачу нам в спадщину любов до України, до часто сумної історії, любов до нашої церкви, мови, пісні.

Тарас Шевченко своїми словами висловив любов до матері:

*"У нашій раї, на землі
Нічого кращого немає,
Як тая Мати молодая,
З своїм дитяточком малим"...*

Культ шанування мамі завжди був глибоко вкорінений в свідомості кожного українця. Популярним є прислів'я, що "українська жінка підтримує в хаті три стіни, а чоловік тільки одну!" Наша громада може служити прикладом цієї народної мудрості, сказала ведуча. Наша парафіяльна "Мати" – паніматка Марта втілила і відзеркалює в собі цю традицію не тільки у своїй родині, але і у всій нашій громаді. Ми щиро любимо і шануємо її відданість нашій парафіяльній родині і вітаємо її в цей День Мами!

Мистецьку частину програми започаткував наш церковний хор під керівництвом диригента Григорія Олійника піснею "Рідна Мати моя" (знаюю, як "Рушничок"). Святочно виглядали хористи у вишивках! Соня Кравець продекламувала емоційний вірш "Мати ж моя, мати", а Анна (Аня) Іванцева – представник 4-ої хвили, яка виростала "з ласки" советської влади в Сибірі, продекламувала власні вірші – "Блудний син", і Рідне село".

Надія Тапіопова-Колесник і Люба Кобзей-Дуда (обоє нобоприбулі з України) заспівали, під акомпанемент акордіона "Виростеш ти сину" на слова

(Закінчення на ст. 25)

ВІДЗНАЧЕННЯ ДНЯ МАТЕРІ

(Закінчення із ст. 24)

В. Симоненка і жартівливу – “Мій милий хоче вареничків”. Зворушливими були виступи наших дітей, приготованих паніматкою Мартою і Соломією Горохівською, вчителькою скрипки.

Данилко Штеляк і Юля Василук з гумором заспівали “По дорозі жук”, Данилко акомпанував на скрипці. Олесь Штеляк продекламував вірш про “Божу Матір”; Константин Гемілтон загравав на скрипці “Достойно”, а Юрій Іваненко також на скрипці виконав “Сонце низенько”, під акомпанемент піано Соломії Горохівською. Оленка Волошин продекламувала вірш “Все починається з мами”.

Закінчилася ця дуже вдала програма виступом новоствореного Українського Народного Хору у Вашингтоні, під керівництвом Соломії Горохівською, який проспівав три пісні: “Туман яром”, “Їхав козак містом” і жартівливу – “Пирого з сиром”. Цей хор з новоприбулих 4-ої хвили почав свою діяльність в 2008 році, з підтримкою Міжнародної Асоціації Громадян України. Його мета є підтримувати і розповсюджувати українську культуру і пісню на терені Вашингтону. Хор вже кілька разів виступав у нашій Амбасаді і останній раз під час святкування річниці Тараса Шевченка під його пам’ятником.

Молитвою о. Володимир закінчив це наше приємне Свято. Ще довго, під впливом святочного настрою лунали в залі пісні і жарти.

Ми вдячні Юлі Ломацькій за вдало підготовану і проведену програму і сподіваємось, що такі програми об’єднуюче вплинуть на покоління новоприбулих з України і воно ще більше буде тулитися до своєї рідної Церкви.

Ольга ЛОБАРЧУК

Багато унікальних храмів Західної України не потраплять до Списку ЮНЕСКО через стихійне втручання під час ремонтів та забудов

Міністерство культури і туризму України спільно з польським Центром досліджень та документування історичних пам’яток працюють над проектом “Сакральна архітектура Прикордоння”, який передбачає “перепис” об’єктів обох країн для занесення їх до Всесвітньої культурної спадщини ЮНЕСКО.

Серед претендентів - дерев’яні церкви Західної України, збудовані в гуцульському стилі. Їх фундаменти закладалися у формі хреста, як у XII столітті будували фундаменти своїх кам’яних храмів тамплієри.

Україна — п’ята в Європі за рівнем релігійності

Київський міжнародний інститут соціології, Інститут політики, Центр «Соціальні індикатори» та «Інститут соціології Національної Академії Наук України (НАНУ) взяли участь у Міжнародній програмі соціальних досліджень, яка визначала місце релігії в життя громадян 44 країн. Дослідження проводились в кінці 2008 року, а висліди опублікували нещодавно. Згідно з ними, українці виявилися п’ятими в Європі за рівнем релігійності - після Кіпру, Польщі, Словаччини та Португалії.

За даними дослідження, абсолютна більшість українців - 91 % християнського віросповідання (православні, греко-католики, протестанти). Зокрема 39 % віруючих належать до трьох основних православних Церков (Київського і Московського патріархатів та Української Автокефальної Православної Церкви), 44% зазначили, що є православними без чіткої приналежності. Ще одним відкриттям стало те, що постійно збільшується кількість молодих людей, які вірять в Бога і ходять до церкви. А 24 % опитаних сказали, що раніше не вірили, а тепер стали релігійними. Росія в списку віруючих країн посіла тільки 39 місце.

На Івано-Франківщині також є унікальні дерев’яні гуцульські церкви. Однак польсько-українська комісія вже висловила застереження до таких пам’яток-претендентів.

Проблема в тому, що деякі з них зазнали стихійного втручання під час ремонтів і добудов. Скажімо, п’ятибанний дерев’яний собор Пресвятої Богородиці в селі Нижній Вербіж на Івано-Франківщині, що є взірцем гуцульської архітектури, покрили бляхою замість старої дерев’яної гонти. Ще до однієї дерев’яної церкви в Коломиї (16 ст.) добудували цегляну котельню.

Найбільше шансів потрапити до списку має Святодухівська церква в Рогатині. Вона є зразком галицької школи сакрального будівництва і найкраще збереглася завдяки тому, що є філіалом обласного краєзнавчого музею. Водночас, щоб потрапити в реєстр світової культурної спадщини, храми повинні мати охорону, належні під’їзні шляхи і бути доступними для туристів.

На Прикарпатті нині під охороною держави перебувають 587 пам’яток сакральної архітектури. За останні вісімнадцять років згоріло 17 дерев’яних церков. Термінових і фахових ремонтно-реставраційних робіт потребують 129 дерев’яних храмів. Щоб врятувати аварійні пам’ятки архітектури, потрібно 8,5 млн гривень.

Holy Baptism...

As of 6/1/2009

Ankosi, Zahar Baptised and Chrismated March 11, 2009, in St. Mary Protectress Parish, Philadelphia, PA 19126, child of Roman Ankosi and Oksana Terletska, sponsors Volodymyr Kornayovich and Halina Terletska, celebrated by Fr. Volodymyr Khanas.

Deamond, Zachary David Baptised and Chrismated May 23, 2009, in St. John Parish, Johnson City, NY, child of David Daniel Deamond and April Marie Perkins, sponsors Andrew Thomas Wedge and Emily Ann Perkins, celebrated by Fr. Zinovy Zharsky.

Elliott, Michael Dennis Baptised and Chrismated May 30, 2009, in St. Anthony of the Desert Mission Parish, Las Cruces, NM, child of Robert Elliott and Frieda Chertok, sponsors Daniel Valloton and Verlaine Elizabeth Davies, celebrated by Fr. Gabriel Rochelle.

Finn, Eric Alexander Baptised and Chrismated May 9, 2009, in St. Vladimir Cathedral Parish, Parma, OH, child of Ian Peter Finn and Nadine Ann Naschansky, sponsors Jonathan Gray and Kristen Gray, celebrated by Fr. Michael Hontaruk.

German, Sophia Gabriella Baptised and Chrismated May 11, 2009, in St. Michael Parish, San Francisco, CA, child of Vladimir German and Maria Timchishin, sponsors Oleksander Stepanyuk and Nataliya Rypiy, celebrated by Fr. Alexis Limonczenko.

Goodge, Samuel Elliot Baptised and Chrismated May 3, 2009, in Sts. Peter & Paul Parish, Youngstown, OH, child of Joseph Charles Goodge and Zenia Kovalska, sponsors Volodymyr Kovalsky and Janet Crespi, celebrated by Fr. John Harvey.

Goodge, Marcia Elizabeth Baptised and Chrismated May 3, 2009, in Sts. Peter & Paul Parish, Youngstown, OH, child of Joseph Charles Goodge and Zenia Kovalska, sponsors Stephen Kovalsky and Genevieve Goodge, celebrated by Fr. John Harvey.

Hwodeky, Sophia Nadia Baptised and Chrismated May 17, 2009, in St. Vladimir Cathedral Parish, Parma, OH, child of John Ihor Hwodeky and Inna Borys, sponsors Viorel Trimbilas and Michelle Barsotti, celebrated by Fr. Michael Hontaruk.

Marchenko, Liana Baptised and Chrismated April 25, 2009, in St. Mary Protectress Parish, Philadelphia, PA, child of Alex Marchenko and Lenna Marchenko, sponsors Dmytri Shirakov and Katarina Karlova, celebrated by Fr. Volodymyr Khanas.

Oryhon, Marianna Beth Baptised and Chrismated March 7, 2009, in Sts. Peter & Paul Parish, Palos Park, IL, child of Jeremy Oryhon and Ana Virginia Oryhon, sponsors Manuel Hernandez and Alicia Oryhon-Wright, celebrated by Fr. Taras Naumenko.

Paslavska, Victoria Anna Baptised and Chrismated May 2, 2009, in St. Mary Parish, New Britain, CT, child of Ihor Vasylyovych Paslavskyy and Oksana Pavlivna Gnytko, sponsors Bogdan Ivakhniouk and Lyudmila Vyzhnyuk, celebrated by Fr. Andrii Pokotylo.

Pawuk, Lilia Ruth Baptised and Chrismated May 30, 2009, in St. Vladimir Cathedral Parish, Parma, OH, child of Michael Gregory Pawuk and Laura Suzanne Loos Pawuk, sponsors Paul Pawuk and Larisa Roth, celebrated by Fr. Michael Hontaruk.

Pytel, Andrey Taras Baptised and Chrismated March 23, 2009, in St. Volodymyr Cathedral Parish, New York, NY, child of Taras B. Pytel and Mihako Murakami, sponsors John Jeffrey McMahan and Lidiya Kantor, celebrated by Fr. John Lyszyk.

Rohe, Sophia June Baptised and Chrismated May 31, 2009, in Holy Ghost Parish, Coatesville, PA, child of David Thomas Rohe and Roxana Andrea Craciunescu, sponsor Roxandra Chivu, celebrated by Fr. Anthony Ugolnik.

Sagirashvili, Zurab Baptised and Chrismated May 9, 2009, in Holy Trinity Parish, Trenton, NJ, child of Zurab Sagirashvili and Izabela Popkhadze, sponsors George Kojava and Natallie Kojava, celebrated by Fr. Ivan Lymar.

Semchyshyn, Solomiya Anna Baptised and Chrismated May 3, 2009, in St. Andrew Parish, Cumming, GA, child of Ruslan Semchyshyn and Liliya Semchyshyn, sponsors Taras Dmitriy and Lesya Senko, celebrated by Fr. Bohdan Maruszak.

Szwez, Natalia Ann Baptised and Chrismated May 2, 2009, in St. Mary Parish, New Britain, CT, child of Paul Szwez and Oksana Korolchuk, sponsors Deacon Anthony Szwez and Orysya Korolchuk, celebrated by Fr. Andrii Pokotylo.

Virk, Nil Singh Baptised and Chrismated June 6, 2009, in St. Andrew U O Memorial Parish, So Bound Brook, NJ, child of Subaig Singh and Sukrinder Kaur, sponsors Miroslaw Szeszawicki and Walentyna Szeszawicka, celebrated by Fr. Yuriy Siwko.

Wedge, Andrew Baptised and Chrismated May 23, 2009, in St. John Parish, Johnson City, NY, child of Thomas Wedge and Lorraine Wedge, sponsors David Deamond and Patricia Deamond, celebrated by Fr. Zinovy Zharsky.

Zelenova, Kira Baptised and Chrismated May 20, 2009, in St. Vladimir Cathedral Parish, Parma, OH, child of Nikolay Porshnev and Emma Kalyonova, sponsors Michael Jogan and Daren Jogan, celebrated by Fr. John Nakonachny & Fr. Michael Hontaruk.

Zelenova, Alex Baptised and Chrismated May 20, 2009, in St. Vladimir Cathedral Parish, Parma, OH, child of Viktor Zelenov and Irina Zelenova, sponsors Michael Jogan and Daren Jogan, celebrated by Fr. John Nakonachny & Fr. Michael Hontaruk.

Zelenova, Olga Baptised and Chrismated May 20, 2009, in St. Vladimir Cathedral Parish, Parma, OH, child of Alex Zelenov and Kira Zelenova, sponsors Michael Jogan and Daren Jogan, celebrated by Fr. John Nakonachny & Fr. Michael Hontaruk.

Holy Matrimony...

As of 6/1/2009

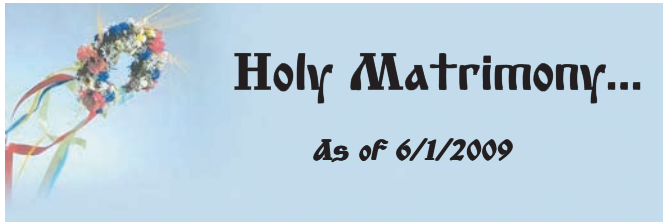

John Walter Fil Jr. and Lauren Michelle Marino in St. Nicholas Parish, Troy, NY, on May 23, 2009, witnessed by Peter Fil and Alexandra Marino Celebrant: Fr. Paul Szewczuk

Matthew Robert Ford and Stephanie Tarkowsky in St. Vladimir Cathedral Parish, Parma, OH, on May 24, 2009, witnessed by Gregory Tarkowsky and Sarah M. Mickley Celebrant: Fr. John Nakonachny

Joseh Hodak and Bernadette Sgro in St. John the Baptist Parish, Dixonville, PA, on February 28, 2009, witnessed by Aaron Hodak and Jillian Barringer Celebrant: Fr. George Hnatko

Mykhaylo Kuzmenko and Nadiya Slivinska in Holy Trinity Parish, Trenton, NJ, on February 28, 2009, witnessed by Oksana Yakubovska and Oleg Komarets Celebrant: Fr. Ivan Lymar

Holy Matrimony...

As of 6/1/2009

Lyubomir Mysyak and **Maryana Burak** in St. John the Baptist Parish, Portland, OR, on February 21, 2009, witnessed by Yaroslav Mysyak and Marta Mysyak Celebrant: Fr. Ivan Petrouchtchak

Andrew Vincent Pawlikowski and **Lydia Jean Zetick** in St. Vladimir Parish, Philadelphia, PA, on May 30, 2009, witnessed by Geoff Pawlikowski and Marian Sheptak Celebrant: Fr. Frank Estocin

Michael Pierce and **Therese Sophia Malone** in Protection Mother of God Parish, Dover, FL, on February 7, 2009, witnessed by Jason Malone and C. Linsinbigler Celebrant: Fr. Harry Linsinbigler

Jacob Lee Rice and **Leanne Elaine Kroencke** in St. Michael Parish, San Francisco, CA, on December 6, 2003, witnessed by John DiRicco and Oksana DiRicco Celebrant: Fr. Vasile Sauciu

Jeffrey Thiel and **Viktoriya Kotsyumbas** in St. Vladimir Parish, Philadelphia, PA, on February 26, 2009, witnessed by Damien Thiel and Yelena Ribak Celebrant: Fr. Frank Estocin

Shawn Anthony West and **Patricia Lynn Larrick** in St. Vladimir Parish, Ambridge, PA, on May 9, 2009, witnessed by Donald J. Larrick and Sydney Cousins Celebrant: Fr. Michael Kochis

Asleep in the Lord...

As of 6/1/2009

Agostinucci, Frank A. of Bradford, CT on September 30, 2008, at age of 88, funeral October 3, 2008, officiating clergy Fr. Steve Masliuk of St. Mary Parish, New Britain, CT.

Allessi, Sophie (Shefranski) of Medfield, MA on March 7, 2009, at age of 97, funeral March 11, 2009, officiating clergy Fr. Roman Tarnavsky of St. Andrew Parish, Boston, MA.

Angeloni, Albert of Hopewell Twp, NJ on May 2, 2009, at age of 85, funeral May 6, 2009, officiating clergy Fr. Ivan Lymar of Holy Trinity Parish, Trenton, NJ.

Baloga, Joseph of Slickville, PA on May 6, 2009, at age of 93, funeral May 9, 2009, officiating clergy Fr. Robert Popichak of Holy Ghost Parish, Slickville, PA.

Belas, Stephen of Wethersfield, CT on April 15, 2009, at age of 91, funeral April 21, 2009, officiating clergy Fr. Andrey Pokotylo of St. Mary Parish, New Britain, CT.

Bobak, Helen of Oak Lawn, IL on April 4, 2009, at age of 78, funeral April 8, 2009, officiating clergy Fr. Taras Naumenko of Sts. Peter & Paul Parish, Palos Park, PA.

Brand, Maria of Oklahoma City, OK on May 18, 2009, at age of 53, funeral May 21, 2009, officiating clergy Archimandrite Raphael Moore of St. Mary Parish, Jones, OK.

Cap, Dolores of New Britain, CT on December 22, 2008, at age of 75, funeral December 27, 2008, officiating clergy Fr. Steve Masliuk of St. Mary Parish, New Britain, CT.

Cymbal, Lida of Watervliet, NY on March 18, 2009, at age of 73, funeral March 21, 2009, officiating clergy Fr. Paul Szewczuk of St. Nicholas Parish, Troy, NY.

Asleep in the Lord...

As of 6/1/2009

Czornyj, Boris (James) of Chicago, IL on April 22, 2009, at age of 89, funeral April 25, 2009, officiating clergy Fr. Taras Maximtsiv of Sts. Peter & Paul Parish, Palos Park, PA.

Dado, Sr., Joseph of New Castle, PA on April 25, 2009, at age of 79, funeral April 29, 2009, officiating clergy Fr. William Diakiw of Holy Trinity Parish, New Castle, PA.

D'agostino, Julia Holoboski of Troy, NY on February 26, 2009, at age of 100, funeral March 3, 2009, officiating clergy Fr. Paul Szewczuk of St. Nicholas Parish, Troy, NY.

Demkowicz, Pauline of Palos Park, IL on May 3, 2009, at age of 95, funeral May 9, 2009, officiating clergy Fr. Taras Naumenko of Sts. Peter & Paul Parish, Palos Park, PA.

Dow, John of Dedham, MA on January 21, 2009, at age of 86, funeral January 24, 2009, officiating clergy Fr. Roman Tarnavsky of St. Andrew Parish, Boston, MA.

Evanchoff, Margaret of Vestal, NY on March 25, 2007, at age of 77, funeral March 30, 2007, officiating clergy Fr. Zinovy Zharsky of St. John Parish, Johnson City, NY.

Franchuk, Anna of Rochester, NY on December 14, 2008, at age of 83, funeral December 20, 2008, officiating clergy Fr. Igor Krekhovetsky of St. Mary Protectress Parish, Rochester, NY.

Hadyniak, Anna of Philadelphia, PA on April 29, 2009, at age of 86, funeral May 5, 2009, officiating clergy Fr. Frank Estocin of St. Vladimir Parish, Philadelphia, PA.

Halchewsky, Roman of Norristown, PA on April 27, 2009, at age of 71, funeral May 7, 2009, officiating clergy Fr. Frank Estocin of St. Vladimir Parish, Philadelphia, PA.

Herbowy, Mary A. of Utica, NY on May 11, 2009, at age of 93, funeral May 14, 2009, officiating clergy Fr. Ivan Semko of Sts. Peter & Paul Parish, Utica, NY.

Hodak, Debra of Indiana, PA on March 2, 2009, at age of 51, funeral March 5, 2009, officiating clergy Fr. George Hnatko of St. John Parish, Dixonville, PA.

Hrytsay, Fred F. of Rochester, NY on February 12, 2009, at age of 83, funeral February 14, 2009, officiating clergy Fr. Igor Krekhovetsky of St. Mary Protectress Parish, Rochester, NY.

Hyrchak, William of Monessen, PA on February 10, 2009, at age of 83, funeral February 13, 2009, officiating clergy Fr. Roman Yatskiv of St. Nicholas Parish, Monessen, PA.

Kalady, Mary of Whitehall, PA on March 6, 2009, at age of 97, funeral March 10, 2009, officiating clergy Fr. Myron Oryhon of Protection of Holy Theotokos Parish, Allentown, PA.

Karaim, John of Johnson City, NY on April 8, 2007, at age of 73, funeral April 12, 2007, officiating clergy Fr. Zinovy Zharsky of St. John Parish, Johnson City, NY.

Kohot, Olga M. of Monessen, PA on March 14, 2009, at age of 92, funeral March 17, 2009, officiating clergy Fr. Roman Yatskiv of St. Nicholas Parish, Monessen, PA.

Kompanijec, Fred of Rochester, NY on April 8, 2009, at age of 80, funeral April 14, 2009, officiating clergy Fr. Igor Krekhovetsky of St. Mary Parish, Rochester, NY.

Asleep in the Lord...

As of 6/1/2009

Kosachuk, Serge of Vineland, NJ on May 1, 2009, at age of 85, funeral May 6, 2009, officiating clergy Fr. Anatoliy Dokhvat of Sts. Peter & Paul Parish, Millville, NJ.

Kotyk, Walter of Southington, CT on November 27, 2008, at age of 84, funeral December 4, 2008, officiating clergy Fr. Steve Masliuk of St. Mary Parish, New Britain, CT.

Lazirko, Jennie of Avon Lake, OH on April 27, 2009, at age of 84, funeral May 1, 2009, officiating clergy Fr. John Nakonachny & Fr. Michael Hontaruk of St. Vladimir Cathedral Parish, Parma, OH.

Lochinsky, Catherine of Ebensburg, PA on February 14, 2009, at age of 86, funeral February 17, 2009, officiating clergy Fr. Paul Bigelow of St. Peter & Paul Parish, Bakerton, PA.

Lockmonic, Michael of Brook Park, OH on February 12, 2009, at age of 92, funeral February 17, 2009, officiating clergy Fr. George Hnatko of St. John Parish, Dixonville, PA.

Lysko, Stephen of New Castle, PA on November 19, 2005, at age of 84, funeral November 22, 2005, officiating clergy Fr. William Diakiw of Holy Trinity Parish, New Castle, PA.

Medwid, Helen of Butler, PA on May 9, 2009, at age of 91, funeral May 13, 2009, officiating clergy Fr. Paisius McGrath of Sts. Peter & Paul Parish, Lyndora, PA.

Mihalko, John of Johnson city, NY on April 7, 2009, at age of 89, funeral April 10, 2009, officiating clergy Fr. Zinovi Zharsky of St. John Parish, Johnson City, NY.

Mudry, Stephen P. of Parkesburg, PA on December 14, 2008, at age of 85, funeral December 19, 2008, officiating clergy Fr. Anthony Ugolnik of Holy Ghost Parish, Coatesville, PA.

Musone, Virginia of New Castle, PA 16101, at age of 89, funeral December 14, 2007, officiating clergy Fr. William Diakiw of Holy Trinity Parish, New Castle, PA.

Oleschishin, Zenon Boris of Westlake, OH on March 18, 2009, at age of 82, funeral March 23, 2009, officiating clergy Fr. John Nakonachny & Fr. Michael Hontaruk of St. Vladimir Cathedral Parish, Parma, OH.

Ostapenko, Wasyli of Minneapolis, MN on May 23, 2009, at age of 90, funeral May 27, 2009, officiating clergy Fr. Evhen Kumka of St. Michael/St. George Parish, Minneapolis, MN.

Palka, Lewis of Portage, PA on February 9, 2009, at age of 94, funeral February 12, 2009, officiating clergy Fr. Paul Bigelow of St. Peter & Paul Parish, Bakerton, PA.

Pankiw, Sofia of Antioch, CA on March 1, 2009, at age of 90, funeral March 5, 2009, officiating clergy Fr. Alexis Limonczenko of St. Michael Parish, San Francisco, CA.

Patterson, Mary A. of Girard, OH on March 15, 2009, at age of 86, funeral March 20, 2009, officiating clergy Fr. John Harvey of Sts. Peter & Paul Parish, Youngstown, OH.

Pishko, Boris of Monessen, PA on April 12, 2009, at age of 88, funeral April 15, 2009, officiating clergy Fr. John Haluschak of St. Nicholas Parish, Monessen, PA.

Platosz, Miroslaw of New Britain, CT on December 3, 2009, at age of 67, funeral December 8, 2009, officiating clergy Fr. Steve Masliuk of St. Mary Parish, New Britain, CT.

Prestash, Helen S. of Hamden, Ct on September 15, 2008, at age of 89, funeral September 18, 2008, officiating clergy Fr. Steve Masliuk of St. Mary Parish, New Britain, CT.

Saksun, Rose of Monessen, PA on June 2, 2009, at age of 88, funeral June 6, 2009, officiating clergy Fr. Roman Yatskiv of St. Nicholas Parish, Monessen, PA.

Sevkanic, Julius of Allentown, PA on February 28, 2009, at age of 78, funeral March 6, 2009, officiating clergy Fr. Myron Oryhon of Protection of Holy Theotokos Parish, Allentown, PA.

Shelby, Harry of Delran, NJ on May 5, 2009, at age of 92, funeral May 9, 2009, officiating clergy Fr. Anatoliy Dokhvat of Sts. Peter & Paul Parish, Millville, NJ.

Smolinsky, Peter of Utica, NY on April 15, 2009, at age of 94, funeral April 21, 2009, officiating clergy Fr. Ivan Semko of Sts. Peter & Paul Parish, Utica, NY.

Sowa, Michael of Chicago, IL on April 26, 2009, at age of 93, funeral April 30, 2009, officiating clergy Fr. Taras Naumenko of Sts. Peter & Paul Parish, Palos Park, PA.

Spak, Anna of Minneapolis, MN on April 25, 2009, at age of 85, funeral April 27, 2009, officiating clergy Fr. Evhen Kumka of St. Michael/St. George Parish, Minneapolis, MN.

Spatafore, James of Joliet, IL on April 28, 2009, at age of 57, funeral May 1, 2009, officiating clergy Fr. Taras Naumenko of Sts. Peter & Paul Parish, Palos Park, PA.

Stasko, Charles of Binghamton, NY on August 16, 2008, at age of 85, funeral August 19, 2008, officiating clergy Fr. Zinovi Zharsky of St. John Parish, Johnson City, NY.

Turick, Ann of Whitehall, PA on March 11, 2009, at age of 83, funeral March 13, 2009, officiating clergy Fr. Bazyl Zawierucha of Assumption of the Virgin Mary Parish, Northampton, PA.

Tytenicz, Pete of Harrah, OK on May 11, 2009, at age of 84, funeral May 15, 2009, officiating clergy Archimandrite Raphael Moore of St. Mary Parish, Jones, OK.

Ustanowski, Joseph of Newington, CT on March 8, 2009, at age of 90, funeral March 12, 2009, officiating clergy Fr. Steve Masliuk of St. Mary Parish, New Britain, CT.

Velikodanova, Sylvia of Milwaukee, WI on February 19, 2009, at age of 70, funeral February 23, 2009, officiating clergy Fr. Walter Hvostik of Protection of St. Mary Parish, Milwaukee, WI.

Veres, Anne of Belle Vue, PA on April 12, 2009, at age of 86, funeral April 18, 2009, officiating clergy Fr. Roman Yatskiv of St. Nicholas Parish, Monessen, PA.

Vinson, James Alvin of Harrah, OK on May 14, 2009, at age of 66, funeral May 18, 2009, officiating clergy Archimandrite Raphael Moore of St. Mary Parish, Jones, OK.

Wasilovych, Ann of Dixonville, PA on February 22, 2009, at age of 94, funeral February 25, 2009, officiating clergy Fr. George Hnatko of St. John Parish, Dixonville, PA.

Yaroma, Katherine of New Castle, PA on December 22, 2004, at age of 89, funeral December 27, 2004, officiating clergy Fr. Taras Maximtsev of Holy Trinity Parish, New Castle, PA.

Zador, Mary of Philadelphia, PA on May 10, 2009, at age of 95, funeral May 15, 2009, officiating clergy Fr. Frank Estocin of St. Vladimir Parish, Philadelphia, PA.

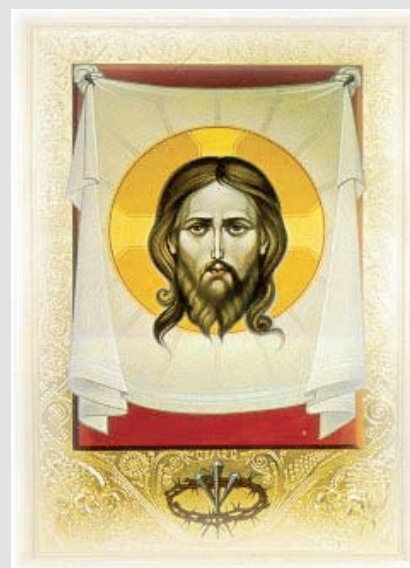
Zebosky, Elma of Youngstown, OH on May 26, 2009, at age of 86, funeral May 29, 2009, officiating clergy Fr. John Harvey of Sts. Peter & Paul Parish, Youngstown, OH.

Zentz, Paul of New Castle, PA on December 17, 2008, at age of 81, funeral December 20, 2008, officiating clergy Fr. William Diakiw of Holy Trinity Parish, New Castle, PA.

*Please remember in your prayers...
Просимо згадати у Ваших молитвах...*

JULY-LИПЕЊЬ

5th 1952 -	REV. PHILIP HALICKE
7th 1967 -	REV. LAWRENTIJ SKLONNYJ
6th 1973 -	PROTOPRIEST ILYA NAHIRNIAK
25th 1978 -	PROTOPRIEST JACOB KOSTECKY
28th 1978 -	PROTOPRIEST JOSEPH KRETA
17th 1979 -	PROTOPRIEST MYKOLA LITWAKIVSKYJ
16th 1980-	V. REV. PETER KOWALCHYK
18th 1984-	IHUMEN GREGORY REYNOLDS
30th 1985 -	PROTOPRIEST DMYTRO LESCHYSHYN
5th 1988 -	REV. LEW PORENDOWSKY
23rd 1989-	REV. FEDIR LEONTOVICH
2nd 1994 -	PROTOPRESBYTER ARTEMY SELEPYNA
2nd 1995 -	REV. EUGENE BOHUSLAWSKY
17th 1995-	V. REV. DMYTRO TELENSON
10th 1996 -	V. REV. KONSTANTINE KALINOWSKY
22nd 2003-	V. REV. WIACHESLAW ILCHUK

**Вічна пам'ять!
Меморію Єтерна!**

AUGUST -СЕРПЕЊЬ

7th 1959-	V. REV. PETRO BILON
24th 1963 -	PROTOPRESBYTER VOLODYMYR BUKATA
26th 1965 -	PROTOPRIEST OLEXANDER JEW TUSHENKO
3rd 1968 -	REV. PETRO WYZNEWSKYJ
25th 1968 -	PROTOPRIEST NICHOLAS CHARISHCHAK
5th 1973 -	PROTOPRIEST PETER STELMACH
5th 1974 -	PROTOPRIEST HRYHORIJ CHOMYCKYJ
25th 1975 -	PROTOPRIEST SEMEN IWASZCZENKO
1st 1976-	REV. JOHN STEPHEN PETRAKANYN
4th 1979 -	HIEROMANK JUVENALIJ POPIW
21st 1979 -	PROTOPRIEST PETER MELECH
13th 1980 -	REV. DEACON MYKOLA CHALY
27th 1980 -	REV. MYKOLA WARENYK
1981-	PROTOPRIEST WASYL UMANEC
22nd 1985-	REV. NICHOLAS MALUZYNSKY
3rd 1986-	REV. JOSEPH SIMKO
28th 1991 -	REV. MYCHAJLO MYCHAJLUK

**St. SOPHIA
UKRAINIAN ORTHODOX THEOLOGICAL
SEMINARY LIBRARY IS NOW ONLINE**

*Понад 8 тисяч книжок
на богословські теми, історію та
українських класиків введено в мережу
інтернету з постійним поповненням нової
літератури.*

**КАТАЛОГ КНИГ СВЯТО-СОФІЇВСЬКОЇ
УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ БОГОСЛОВСЬКОЇ
СЕМІНАРІЇ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТУ**

*Для того щоб відкрити сторінку семінарійної
бібліотеки, наберіть:*

<http://www.uocofusa.org/>

Під "Institutions", наберіть: "St. Sophia Library"

HOLY RESURRECTION MAUSOLEUM

Ukrainian Orthodox Church of the U.S.A.
P.O. Box 495, South Bound Brook, NJ 08880

“A Serene Setting for Spiritual Reflection and Remembrance”

MAUSOLEUM CRYPTS

A crypt at the Holy Resurrection Mausoleum offers a setting where family and friends may visit and pray in an atmosphere that is conducive to spiritual reflection and remembrance of a loved one. The tranquil setting is enhanced by icons that depict the Feast Days of our Lord Jesus Christ and many saints of Ukraine whose lives exemplify a dedication and devotion in service to His Holy Ukrainian Orthodox Church.

INTERMENT PREPLANNING

The difficult task of making funeral arrangements can be eased by providing a calm environment where you and your family can have the support needed in making appropriate decisions. This will remove the anxiety that usually exists at the difficult time immediately following the death of a loved one.

MAUSOLEUM STAFF

Our mausoleum staff is available to assist in preplanning so that you and your family are not required to make instant decisions at the time of bereavement. They will also provide you with the necessary information to make an informed decision about your final earthly resting place or that of a loved one—decisions that are most difficult to make.

Contact for Appointment or Information: Natalia Honcharenko,
Phone: (732) 356-0090, ext-17 FAX: (732) 356-5556 Email: StAndrewCemetery@verizon.net

Parish

FOCUS

St.. John the Baptist Church
Portland, OR

Our Cover...

Pastor - Fr. Ihor Krekhovetsky

From the first liturgy served in 1950, in parishioner's home, on Sellinger Street, where it was standing room only, these new immigrants of World War II persevered to have their own Church to worship in. Shortly thereafter, they purchased a building on Clinton Avenue, and transformed it into a Church. It was centrally located, in the city on the bus line, as transportation was not easy to come by in those days, for these new families. There the parish grew; in the tight quarters of the basement hall, there were Church dinners, and yalynkas, and the first "official" Ukrainian School in Rochester, where both Orthodox and Catholic children came every Saturday.

But the wrenching need and desire to have their own, to build their own house of worship remained. Then in the 1970's, the parish purchased farmland in Irondequoit, and there built, first, the Church Hall, that served many purposes, including Pascha, church services in the big hall, with temporary altar. Through the help of yearly Church festivals, international festivals, and Bingo, the parish was able to finally build the cathedral-like Church in 1982. It has been said the Choir sings like angels from up above. The parishioners built both buildings through their own blood, sweat and tears. A dream was finally realized, only to have the Hall destroyed in fire a few years later. Again, the parishioners rolled up their sleeves and rebuilt the Hall in 1985, even taking on financial obligations individually. The younger generation started taking an active role in the Church Council, starting in 1988, the Millennium of Ukrainian Christianity, with new ideas, and a new excitement. By the late 1980s, through its prosperity and parishioners' generosity,

the parish proudly celebrated with a mortgage-burning ceremony. It could truly be called home.

Since its inception in 1952, the parish Sisterhood has been instrumental in providing financial support for the parish needs. By making thousands of varenyky, holubtsi, and kapusta and kovbasa, for their ongoing monthly food sales, they have helped the parish flourish. In Rochester, this Ukrainian parish has been labeled as "the one with the best Ukrainian food around". Many of the ladies of the parish are now in their 70s and beyond, and still have the dedication and unceasing will, to come weekly to work, because "it's for the Church."

The Brotherhood has always been there to support the Sisterhood, and help with the mechanics wherever and whenever needed. "Do it ourselves when we can" is the motto, to save on cost. Taking care of the parish grounds is their innate responsibility; taking care of the earth is second-nature.

The parish has built and commemorated a Memorial Garden to the Chernobyl and Holodomor victims, of whom many were family of parishioners or parishioners themselves. This Memorial Garden was rededicated in 2007, with then - Hieromonk Daniel and Bishop Antony presiding. Parishioner Nadia Salvucci and her husband Antonio, generously donated a black granite cross, valued in the thousands, as a permanent tribute to these victims, as well as to our own parishioners who have gone to eternal rest. For this, the Salvucci were presented with Hramota by Bishop Antony for their generosity and goodwill. This is the place where Panachyda are served for our entire Rochester community.

This year, in June, the parish will resurrect its Annual Church Festival with delicious Ukrainian foods and melodious Ukrainian music and artistic dance. The parish will celebrate its 60th Anniversary in 2010.

Українське Православне Слово
Ukrainian Orthodox Word

P. O. Box 495
South Bound Brook, NJ 08880

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF THE USA
OFFICE OF PUBLIC RELATIONS

CALENDAR OF EVENTS

Get involved in the life of your Church!
The success of all Church sponsored events depends upon your participation!

Annual Ukrainian Food and Fun Festival

22-25 July, 2009

Hosted by St. Mary Ukrainian Orthodox Church
McKees Rocks, PA

100th Parish Anniversary

3 October, 2009

Holy Ghost Church
Coatesville, PA

Mommy/Daddy and Me Camp

3-7 August, 2009

All Saints Camp - Ages 4-8 + (*Parents*)
Emlenton, PA

100th Parish Anniversary

10 October, 2009

St. Mary Cathedral
Allentown, PA

Jr/Sr Ukrainian Orthodox League Conventions

22-26 July, 2009

Hosted by
Sts. Peter and Paul UOL Chapters
Youngstown, OH

100th Parish Anniversary

17-18 October, 2009

Sts. Peter and Paul Church
Palos Park, IL

College Mission Trip to Ukrainian Orphanages

29 July - 16 August, 2009

Sponsored by the Consistory Offices of Youth and
Young Adult Ministry and Christian Charity

85th Parish Anniversary

17-18 October, 2009

St. Vladimir Cathedral
Parma, OH

High School Mission Trip

8-16 August, 2009

Sponsored by the Consistory Offices of Youth
and Young Adult Ministry

100th Parish Anniversary

8 November, 2009

Anniversary Banquet - 14 November, 2009
St. Demetrius Cathedral
Carteret, NJ